

VAKOK VILÁGA

LXXXI.
évfolyam
8. szám

2020.
augusztus



**Az MVGYOSZ delegáció tagjai
és a JKJ képviselői az olasz-
országi gyárlátogatáson**

 **MAGYAR
VAKOK ÉS GYENGÉNLÁTÓK
ORSZÁGOS SZÖVETSÉGE**

Tartalomjegyzék

Bemutatkozik az MVGYOSZ vezetősége

- 3 „Semmit rólunk, nélkülünk” – dr. Nagy Sándor sikerekről, célokról és tervekről

Házunk tájáról

- 6 Utoljára ülésezett az MVGYOSZ leköszönő elnöksége
- 7 Tisztújítás – Újraavasztották dr. Nagy Sándort
- 8 Egyéves a Távszem
- 10 Új taktilis jelzések a láthatáron – Szakmai látogatás Olaszországban
- 14 Egyezség a Generali Biztosítóval – Megszűnik a látássérült ügyfelek diszkriminációja
- 15 Online számlaadat-szolgáltatás – további egyeztetésekre lesz szükség a NAV-val
- 17 A parkolási igazolványok ügyében lépett fel a MVGYOSZ
- 19 Az MVGYOSZ csatlakozik az OH Fogyatékkal élők nyelvvizsgáztatása munkacsoport munkájához
- 21 Felhívás – Meseíró pályázat Benedek Elek emlékére
- 24 Együtműködés a Korda Filmparkkal

Nyelvünk csodái, irodalmunk szépségei

- 25 Bemutatjuk dr. Juhász Gabriella felolvasót
- 27 Michael Jeffreys: A bűvész meg a vak lány
- 29 Ismeretlen szerző: Együttérző szemek
- 30 Versvilág – összeállította Árvay Mária

Tuti tippek, rövid hírek

- 33 Frissült az MVGYOSZ Hangoskönyvtára alkalmazás
- 34 Hasznos termékek a segédeszközboltban
- 35 Egészségmegőrző termékek a segédeszközboltban
- 36 Tanulást segítő termékek a segédeszközboltban
- 37 Újból kapható termékek

Társas barangoló

- 38 Kapitány a fedélzeten 5. rész
- 42 Lewis Simon Tóth: Summer 1979 2. rész

Náluk jártunk

- 48 A szőnyegszövés mindenkié – Interjú Sárándi Gabriella oktatóval
- 49 Találkozások az egészség jegyében
- 50 Újabb sikeres projektet zártunk – Nem látunk akadályt

Bemutatkozik az MVGYOSZ vezetősége

**„Semmit rólunk, nélkülünk” – dr. Nagy Sándor sikereiről,
célokról és tervekről**

Az MVGYOSZ küldöttgyűlése újabb öt évre választotta meg a szervezet elnökévé dr. Nagy Sándort, aki az alábbi sorokban az elmúlt ciklus eredményei és a következő időszakra vonatkozó tervei mellett magánéletéről is mesél olvasóinknak.

„Előjáróban a nyilvánosság előtt is szeretnék köszönetet mondani azoknak, akik megtiszteltek bizalmukkal és úgy gondolták, hogy az elmúlt öt év során elért eredményekkel bizonyítottam, hogy alkalmas vagyok a szövetség vezetésére. Életem küldetésének a fogyatékos, különösen a látássérült emberek érdekeinek képviselését tekintem, munkám során legfontosabb alapelveként



a „semmit rólunk, nélkülünk” eszméjét képviselem és terjesztem a szakma és a társadalom köreiben egyaránt.

Születésemtől kezdve vak vagyok, ezért Budapesten, a Vakok Általános Iskolájában tanultam. Életemnek erre a szakaszára a mai napig úgy tekintek vissza, hogy bár nagy traumát jelentett az otthonomból való kiszakadás, mégis itt kaptam biztos alapokat vak emberként az önálló és aktív felnőtt élet-hez. A szövetség elnökeként is gyakran hangsúlyozom, hogy kiemelkedően fontos a látássérült gyermekek és fiatalok önállóságra nevelése, mivel az iskolai végzettség a munkaerő-piacon és az életben önmagában kevés a boldoguláshoz. Nekünk még azt tanították, hogy fogyatékos emberként folyamatosan bizonyítanunk kell értékességünket, rátermettségünket, legyen szó tanulásról, munkáról vagy társadalmi részvételről. Ezt tapasztaltam meg a középiskolában is, amit már Debrecenben végeztem, majd később Szegeden, a József Attila Tudományegyetem jogi karán is, ahol levelező tagozaton diplomáztam, miközben telefonközpontusként dolgoztam. A diploma megszerzését követően közel 20 évig tevékenykedtem jogtanácsosként egy fogyatékos személyeket foglalkoztató szervezetnél.

A Látássérültek Észak-alföldi Regionális Egyesületének 2003-as megalakulásakor engem választott meg a közgyűlés a szervezet elnökévé. Ebben a tisztségben azóta is folyamatosan képviselem a Hajdú-Bihar megyében élő vak és gyengénlátó embereket, 2018-ban már negyedszer választottak újra. A LÉARE megalakulása előtt az MVGYOSZ Hajdú-Bihar Megyei Szervezetének voltam a titkára, akkoriban kapcsolódtam be az MVGYOSZ munkájába is mint küldött, később mint elnökségi tag és alelnök. A szövetség elnökévé a küldöttgyűlés először 2015. január 17-én választott meg.

Büszke vagyok az elmúlt öt év során elért eredményeinkre. Ezeket természetesen nem saját sikereimnek tekintem, én elnökként sokkal inkább az elmúlt néhány év során a szövetségben létrejött változásokért, fejlődésért voltam felelős, mintsem a konkrét eredményekért. Ugyanakkor hosszan és büszkén tudom sorolni azokat a szolgáltatásokat és érdekképviselői sikereket, melyeket közösen hoztunk létre, illetve értünk el. Szerencsére a tisztújító küldöttgyűlésen ezeket nem nekem kellett számba vennem, megtették ezt helyettem a küldöttek. Szívemnek különösen kedvesek ezek közül a Centenárium évi rendezvénysorozatának szép emlékei, mint például az operettgála vagy a vakvezetőkutyák világnapján tartott kutyás találkozó. Irodalomkedvelő emberként napi szinten használom az MVGYOSZ hangoskönyvtára mobiltelefonos alkalmazást, mellyel nemcsak utazáskor vagy elalvás előtt tudok olvasni, hanem akár a ház körüli munkák végzése közben is. A Távszem számomra különösen nagy segítséget jelent, mivel szintén vak

feleségemmel ketten élünk egy háztartásban, így gyakran szorulunk a távoli szemek útmutatásaira. Mindezek az innovációk viszont semmit sem érnének a látássérült emberek számára hozzáférhető okostelefonok nélkül. Éppen ezért kiemelkedő eredménynek tartom, hogy az elnökségem első ciklusa alatt ezer iPhone-t tudtunk kiosztani a tageszervezetek tagsága körében. Büszke vagyok arra a sok-sok felújításra és szakmai fejlesztésre is, ami az MVGYOSZ Vakvezetőkutya-kiképző Központjában és a székházban történt. Ez utóbbi épületnek a teljes felújítását is sikerült előkészítenünk, a következő ciklus végére pedig már a megújult és megszépült székházban fog működni a szövetség. Legalább ilyen fontosnak tartom azokat az érdekképviseleti eredményeket, melyeket elsősorban jogszabályok véleményezésével és módosító indítványok beterjesztésével értünk el. Örömmel tölt el, hogy sikerült olyan szervezeti struktúrát létrehozni és olyan szakembergárdát alkalmazni, amellyel nyugodtan és bizalommal vághatunk neki a következő ciklusnak és a 2020-as évek kihívásainak.

Az elkövetkező öt évre is számos tervem van. A megújuló székház mellett szeretném megvalósítani sok látássérült ember évtizedes álmát: a szövetség balatonboglári üdülőjének újjáépítését. De hogy közelebbi célokat is említsek: már tesztelés alatt van a segédeszközbolt webshopja, vagyis hamarosan online úton is lehet vásárolni a látássérült emberek életvitelét megkönnyítő eszköz kínálatunkból. Szeretném, ha az EU-s támogatások adta lehetőségekkel a következő időszakban is élne a szövetség, mivel elsősorban ezekből a forrásokból van lehetőségünk új, innovatív segítő szolgáltatások létrehozására, így például ilyen módon kívánjuk a Távszem szolgáltatást is továbbfejleszteni. Sok a tennivalónk az érdekképviselet területén is, melynek fókuszában a jövőben is az egyenlő esélyű hozzáférés, az akadálymentes közlekedés, illetve az oktatási és munkaerő-piaci esélyegyenlőség elérése áll.

A munka fáradalmait – ha időm engedi – családi körben igyekszem kipihenni. Az első házasságomból két fiam született, akik már felnőttek. Egyikük Ausztriában vállalt munkát, másikuk itthon, üzletkötőként tevékenykedik. Jelenleg második feleségemmel Debrecenben lakunk. Harmadik gyerekként velünk él egy aranyos és okos nyugdíjas vakvezetőkutyus, aki sok-sok törődést igényel, amit meg is hálál szeretetével. Szabadidőmben szeretek olvasni, a kertben tevékenykedni, túrázni, de víz közelében is szívesen tartózkodom.”

Házunk tájáról

Utoljára ülésezett az MVGYOSZ leköszönő elnöksége

Ülést tartott az MVGYOSZ leköszönő elnöksége. A ciklus utolsó tanácskozásán döntöttek a tisztújító küldöttgyűlés időpontjáról, valamint a Louis Braille Emlékéremmel kitüntettek személyéről.

A koronavírus-járvány miatti veszélyhelyzet idején sem állt le a szövetség működése, a vezetőség minden szükséges kérdésben döntött, de döntéseit nem személyesen, elnökségi ülés keretében hozta meg, hanem elektronikus úton, e-mailben. 2020. július 1-jén azonban már az MVGYOSZ telephelyén, a Thököly út 105. szám alatt találkoztak az elnökség tagjai.

Elsőként elfogadták az elnök, a szakmai vezető és a gazdasági vezető beszámolóját, amelyek az MVGYOSZ honlapján olvashatóak, ahogy a szövetség 2019. évi közhasznúsági jelentése és szakmai beszámolója is.

Az elnökség döntött a korábban elhalasztott tisztújító küldöttgyűlés időpontjáról, amely július 30-a lesz. Egyhangúlag elfogadták továbbá a Békés és Komárom-Esztergom megyei egyesületek által Louis Braille Emlékéremmel kitüntetendő személyekre tett javaslatokat, így az idei évben, az előterjesztések alapján két fő munkásságát díjazza emlékéremmel a szövetség.

Dr. Nagy Sándor tájékoztatta a vezetőséget, hogy az MVGYOSZ részéről delegáció utazik Olaszországba, ahol egy Európa-szerte elismert taktilis burkolati jel termékcsalád alkalmazását tekintik meg és folytatnak tárgyalást a gyártóval. Ezek a termékek a későbbiekben Magyarországon is forgalomba kerülhetnek és számos megújuló létesítményben vagy közterületen segíthetik a látássérült személyek biztonságos közlekedését.

Felvetődött az ülésen, hogy az ősz folyamán egy újabb küldöttgyűlést is tartson a szövetség, ahol az aktuális alapszabály módosításokat tárgyalnák a küldöttek. Tanulva az elmúlt időszak nehézségeiből, lehetőséget kell teremteni az elektronikus döntéshozatalra. A feltételek adottak, csupán az alapszabályban kell ennek folyamatát rögzíteni.

Búcsúzóul ki-ki latolgatta a lehetséges utódok személyét, a leköszönők sikeres és eredményes munkát kívánnak az új vezetőségnek, az újraindulók pedig bíznak megválasztásukban!

Sztakó Krisztina

Tisztújítás – Újraavasztották dr. Nagy Sándort

Tisztújító küldöttgyűlést tartott a Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetsége (MVGYOSZ). Az újraavasztott elnök, dr. Nagy Sándor további öt évig irányíthatja a mintegy 80 ezer látássérült személy érdekeinek képviselőjét felvállaló szervezetet.

„Mozgalmas és eredményes öt évet tudhat maga mögött a szövetség” - értékelte a leköszönő vezetőség munkáját dr. Nagy Sándor a július 30-án megtartott küldöttgyűlésen. Az MVGYOSZ sokat fejlődött a most véget ért ciklus alatt mind a szolgáltatások, mind a humánerőforrás, mind az érdekképviselet terén. Az elmúlt évek kézzel fogható eredményei között említhetjük a Távszem szolgáltatás és az online hangoskönyvtár létrejöttét, a Vakvezetőkutya-kiképző Központ épületének teljes felújítását és a szövetség százéves fennállása alkalmából megtartott, a társadalom széles körében rendkívül pozitív visszhangot kiváltott rendezvénysorozatot is. Az elnöki pozícióért ismét indulva dr. Nagy Sándor röviden ismertette az elkövetkező öt évre vonatkozó elképzeléseit. Ezek között szerepel a székház felújítására irányuló, már elindult projekt végigvitele, a balatonboglári üdülő korszerűsítése, a Távszem szolgáltatás továbbfejlesztése és nemzetközi kiterjesztése, ezzel párhuzamosan a szövetség európai ismertségének és szerepvállalásának erősítése.

A koronavírus-járvány miatt a tervezetthez képest két hónappal elhalasztott küldöttgyűlés legnagyobb érdeklődésre számot tartó napirendi pontja a tisztújítás volt. Dr. Nagy Sándor a küldöttek fölényes többségének támogató szavazatával újabb öt évre az MVGYOSZ elnöke lett. Az újonnan megválasztott elnökség tagjai: Barnóczki Gábor, Bukta Gábor, Földi Gyula, Hencz András, dr. Ozvári-Lukács Ádám, Sztakó Krisztina, póttagok: Bora Sándor, Bősze György. A felügyelőbizottság tagjai: dr. Földesi Renáta, dr. Várkonyi Julianna, Vitézné Szegvári Katalin, póttag: Nyikes Fatime.

A küldöttgyűlésen sor került a 2019. évi beszámoló elfogadásáról szóló elnökségi határozat megerősítésére és a felügyelőbizottság éves jelentésének elfogadására. A leköszönő elnökség javaslata alapján a küldöttek módosították a szövetség alapszabályát annak érdekében, hogy egy esetleges újabb kijárási korlátozás vagy más akadályozó helyzet kialakulásakor az elnökség tagjai és a küldöttek elektronikus úton is döntést hozhassanak a szervezet aktuális ügyeivel kapcsolatban.

Valamennyi megválasztott társadalmi tisztségviselőnek ezúton is gratulálunk!

Egyéves a Távszem

Egy évvel ezelőtt ezen a napon vette kezdetét a Távszem szolgáltatás nyilvános tesztidőszaka. Az évforduló apropóján most felidézzük a Távszem első évének legjelentősebb történéseit és legszebb pillanatait.

Szinte napra pontosan három éve nyújtotta be az MGVYOSZ a Távszem szolgáltatás kialakítására irányuló támogatási kérelmét. A nyertes pályázat eredményeként 2018 januárjában útjára indult a Távszem projekt, mely 2019 decemberében ért véget. A távsegítő szolgáltatás kialakítására, a szolgáltatást biztosító operátorok és a hozzáférést segítő mentorok kiválasztására és kiképzésére, valamint a látássérült felhasználók számára akadálymentes okostelefonok beszerzésére és kiosztására irányuló kétéves folyamat utolsó jelentős mérföldköve a távsegítő szolgáltatás nyilvános tesztidőszaka volt.

2019. július 16-án sajtónyilvános eseményen, ünnepélyes keretek között adtuk át a nagyközönségnek a Távszemet, amit akkor már egy hónapja használtak a belső tesztelők. A szolgáltatás elindulásáról akkor számos sajtóorgánium tudósított, és a Távszem azóta is kedvelt téma az írott és az elektronikus médiában.

A Távszem által nyújtott segítség gyakorisága és időtartama a tesztidőszakban hónapról hónapra nőtt. Az első hónapban mért nagyjából 1400-as hívásszám decemberre 2000 fölé emelkedett, a tesztidőszak alatt beérkezett hívások száma összesen 10.650 volt. A felhasználók száma is napról napra gyarapodott, a projekt keretében okostelefonhoz jutó 800 látássérült személy mellett sokan regisztráltak saját eszközzel. A szolgáltatás regisztrált felhasználóinak száma az idei év elejére elérte, mostanra pedig meghaladta az 1000 főt.

A távsegítséggel kapcsolatos igények és lehetőségek minden várakozásunkat felülmúlták. Az átlagos kéréseken – iratok, levelek, számlák felolvasása, termékek nevének, lejáratí idejének és összetételének megnézése, ruhadarabok színének beazonosítása, mérőórák leolvasása – túl érkezett igény leesett tárgyak megkeresésére, befőzni szánt paradicsom kiválogatására, smink ellenőrzésére és még az ólban lévő szárnyasok megszámolására is. A Távszem segítséget nyújtott az ünnepi készülődésben, a mindennapi háztartási teendők ellátásában, az utcai helymeghatározásban és természetesen a koronavírus-járvány okozta új helyzetekben is. A látássérült felhasználók nemcsak kíváncsisággal és bizalommal, hanem meglepő kreativitással kezdték használni a szolgáltatást.

Az őszi folyamán megyénként megrendezett tapasztalatcserélő találkozókra sok felhasználó megfogalmazta, hogy a Távszemtől olyan önállóságot kapott, amelyet korábban remélni sem mert. A projekt eredményeként, a mentorok segítségével számos idős látássérült személy jutott életében először okostelefonhoz és sajátította el annak használatát. A sok kedves és elismerő visszajelzés mellett bőven érkeztek építő kritikák, fejlesztési javaslatok is, melyeket az alkalmazásba folyamatosan építenek be a fejlesztők.

Januárban a Távszem operátori központja is átköltözött a Thököly út 105. szám alatti új, ideiglenes MVGYOSZ telephelyre. Az ekkor szükségessé vált kétnapos leállástól eltekintve az elmúlt egy évben a szolgáltatásban jelentős fennakadás vagy üzemszünet nem fordult elő.

A Távszemmellel neveztünk 2020 januárjában a SozialMarie-Díj a társadalmi innovációért c. nemzetközi versenyre, melyben a közel háromszáz pályázó közül bekerültünk a legjobb 34 közé, majd április 30-án elnyertük a közönségdíjat. Az elismeréssel járó 1000 eurót a Távszem szolgáltatáshoz kapcsolódó iBlind nevű zárt Facebook-csoportban megosztott oktatóvideók elkészítésére fordítjuk.

A Távszemről cikksorozatban adtunk hírt az Európai Vakok Szövetsége (EBU) nemzetközi hírlevelében. Emellett a szolgáltatást bemutató saját kisfilmet készítettünk, illetve az Európai Bizottság forgatócsoportja is reklámfilmeket készített az európai viszonylatban is egyedülálló fejlesztésről. A Távszemről rendszeresen hírt adó Facebook-oldalnak mostanra több mint 1100 követője van.

A Távszem szolgáltatás az elmúlt egy évben több mint 18.000 alkalommal nyújtott segítséget mintegy 720 óra időtartamban, vagyis az operátorok az eltelt tizenkét hónapban egy hónapon keresztül folyamatosan hívásban voltak. Több olyan felhasználója is van a szolgáltatásnak, akik havonta akár 30-40 alkalommal is kérnek távsegítséget. Panasz a szolgáltatás működésével kapcsolatosan egy év alatt összesen egyetlen alkalommal érkezett, mely a panaszkezelési szabályoknak megfelelően kivizsgálásra került. 2020 tavaszán megtörtént a támogatás elszámolása, az MVGYOSZ vezetősége pedig folyamatosan dolgozik a Távszem fenntarthatóságának biztosításán.

Boldog első születésnapot, Távszem!



Új taktilis jelzések a láthatáron – Szakmai látogatás Olaszországban

Az MVGYOSZ és a MÁV képviselői egy egyedülálló taktilis jelzésrendszer megismerése céljából tettek szakmai látogatást Olaszországban. A másfél éve elindult együttműködéstől egy, a korábbiaknál olcsóbb és rugalmasabban felhasználható termék hazai elterjesztését reméljük.

Szakmai látogatásra kaptunk meghívást az olaszországi Puglianelloban működő JKJ SRL. nevű cégtől, amely európai szinten elismert és széles körben alkalmazott taktilis burkolati jelzések gyártásával foglalkozik több mint egy évtizede. A még 2019-ben érkezett meghívásnak sokáig nem tudtunk eleget tenni, ám időközben olyan ígéretes együttműködési lehetőségek bontakoztak ki, melyek fényében az utazást nem lehetett tovább halasztani.

A négyfős delegáció tagjai az MVGYOSZ részéről Németh Orsolya és Erhart Péter akadálymentesítési ügyekért felelős munkatársak voltak. A MÁV képviseletében Marosin Éva, a Beruházás Lebonyolítási Igazgatóság Technológiai Tervezési Irodájának lebonyolító mérnöke, továbbá a JKJ és a szövetség közötti kapcsolattartásban tolmácként és szervezőként is folyamatosan közreműködő dr. Linczényi Endre vett részt a szakmai úton.

A szakmai látogatás legfőbb célja a JKJ termékeinek és azok alkalmazásának részletes megismerése volt. Ebbe beletartozott a Puglianelloban működő gyár meglátogatása, a közterületeken elhelyezett taktilis burkolati jelzések tanulmányozása, valamint az Olasz Vakok és Gyengénlátók Szövetségével (UICI) történő tapasztalatcsere is a két szervezet akadálymentesítéssel kapcsolatos tevékenységéről, jó gyakorlatairól és közös céljairól. Emellett rövid városnézésre és a delegáció tagjai közötti személyes kapcsolatok elmélyítésére is kiváló lehetőséget adott az utazás.

A látogatás 2020. július 13-15. között zajlott. A delegáció tagjai hétfő délután érkeztek meg Nápoly repülőtérére, ahol rögtön ki is próbálhatták a JKJ termékeiből készült és közel egy évtizede használatban lévő taktilis jelzéseket. Ez a nagy forgalmú helyszín kiválóan igazolta a gyártó azon érvelését, miszerint termékeik tartósak és nagy terhelésnek – pl. nehéz gépjárművek áthaladása, jelentős gyalogosforgalom, stb. – is ellenállnak. Ezen követelménynek való megfelelés rendkívül fontos olyan nagy forgalmat lebonyolító létesítményekben történő alkalmazás esetén, mint például a MÁV pályaudvarai, ahol a JKJ termékeinek magyarországi adaptációja reményeink szerint hamarosan elindulhat.



A látogatás első estéjén a JKJ képviselői látták vendégül a delegációt Puglianello egyik autentikus olasz éttermében. Már a vacsoraasztalnál elindult a szakmai eszmecsere az olasz és a magyar akadálymentesítési helyzetről. Ez a munka másnap délelőtt a gyárban, a gyakorlatban is folytatódott.

A JKJ eredetileg polimer alapanyagú csövek gyártásával foglalkozott, ám felfedezve a taktilis burkolati jelzések piacán található rést, egyeztetve az olasz vakok szövetségével, lassan másfél évtizede elkezdtek saját taktilis termékeik gyártását és forgalmazását. Polimer alapanyagú, számos színben és mintázatban megrendelhető taktilis jelek szinte bármilyen felületre utólagosan is telepíthetők. A JKJ taktilis burkolati elemei kiemelkedően magas csúszásmentességi és tűzbiztonsági követelményeknek felelnek meg, melyek a piaci versenyben nagy előnyt jelentenek. Rendszerük abból a szempontból is egyedi és előremutató, hogy a burkolati jelzéseket speciális rádiófrekvenciás jeladó rendszerrel látják el, így egy „okos fehérbot” és egy mobilapplikáció segítségével a rendszer korlátlan mennyiségű információt képes szolgáltatni arról, hogy melyik vezetősáv milyen irányba halad, és hogy az elágazásokban egy-egy irányt választva milyen létesítményekhez juthatunk el. Ez a rendszer jelenleg tesztfázisban van, a legnagyobb kihívást most az „okos fehérbot” mindennapi közlekedéshez használható prototípusának kifejlesztése, illetve egy olyan eszköz létrehozása jelenti, mely bármilyen fehérbotra rögzítve biztosítja ezen információk megszerzését. Ez a megoldás széles körben teheti elérhetővé az „okos fehérbot” szolgáltatásait

oly módon, hogy a felhasználók fehérbotokkal kapcsolatos egyéni preferenciáit is maximálisan érvényesülni hagyja.

A JKJ taktilis termékeivel ma már Olaszországon túl Európa számos országát ellátja. A szabványoknak megfelelő, ám államonként apróbb eltéréseket mutató taktilis jelzések gyártása során maximális figyelemmel vannak az adott államok látássérült embereket képviselő szervezeteinek egyedi igényeire, így a magyarországi alkalmazásoknak megfelelő vezetősávok és figyelmeztető jelzések gyártására is készen állnak. Ennek érdekében az MGVYOSZ és a JKJ között szerződés jött létre a hazánkban alkalmazandó termékek gyártásának elindításáról és a magyarországi felhasználáshoz szükséges információk átadásáról, melynek aláírására a cég részéről a szakmai látogatáson került sor.

A JKJ gyára egy dél-olaszországi kisváros szélén, kellemes környezetben helyezkedik el, a munka családias körülmények között folyik. A cég tulajdonosa és ügyvezetője, Mariano Iervolino személyesen ápol jó kapcsolatot az UICI vezetőségével, különösen Salvatore Romanoval, a szervezet operatív igazgatójával. Ez az együttműködés nemcsak a gyártás és az alkalmazás során jelent nagy segítséget, hanem a látássérült emberek érdekképviselőiben is, melynek célja a biztonságos és önálló közlekedés feltételeinek kialakítása.

A JKJ termékeit az olasz vasútállomásokon és repülőtereken is alkalmazzák, emellett az elmúlt több mint egy évtizedben számos közterületen és intézményben kerültek elhelyezésre, például Róma metróhálózatát is ezzel a jelzésrendszerrel akadálymentesítették a látássérült utasok számára. Többek között ennek megtekintése céljából utazott az olasz fővárosba a delegáció. Róma történelmi városrészein többféle típusú taktilis jelzés található az utcákon, melyek között szintén a JKJ termékei tűnnek a legtartósabbnak.

Az UICI központi irodája a történelmi és művészettörténeti emlékekkel teli főváros szívében, a híres Spanyol lépcső közelében található egy régi bérház két emeletén. Az olasz országos szövetség idén ünnepli fennállásának centenáriumát, ám az évforduló alkalmából tervezett rendezvény-





sorozatot a koronavírus-járvány miatt nem tudják megtartani. Az UICI közel 50 munkatársat foglalkoztat, akiknek nagy része maga is látássérült. A szervezet tagja az Európai Vakok Szövetségének (EBU), melynek jelenlegi vezetőségében több olasz aktivista is helyet foglal. Az UICI 22 tartományi szervezettel rendelkezik, tagjainak száma nagyjából 80.000 fő, míg az olaszországi látássérült személyek számát 1.200.000 főre becsülik. A szervezet munkája során nagy hangsúlyt helyez az akadálymentes környezet kialakítására, valamint a látássérült személyek rehabilitációjára. Centenárium rendezvényeik fókuszában is az önállóság áll, tevékenységükkel azt kívánják bemutatni, mi mindenre képesek a látássérült emberek a munka és a mindennapok során a kézművességtől kezdve a művészeteken át az informatikáig.

Természetesen az UICI és az MVGYOSZ képviselői között lezajlott tárgyalás fő témája is az akadálymentesítés volt. A tárgyaló felek hamar találtak közös pontokat, melyek mentén elindulhat az együttműködés a két szervezet között. Ilyen például a taktilis jelzések szabványoknak és a látássérült emberek igényeinek megfelelő, országosan, illetve bizonyos tekintetben akár európai szinten is egységes kialakításának kommunikációja, a biztonságot garantáló alapok lefektetése, illetve ennek európai szinten történő megvalósítása érdekében az EBU-nál való közös fellépés. Az együttműködés kiemelt célja a jelenleg prototípusként működő, a látássérült emberek önálló tájékozódása szempontjából jelentős potenciált hordozó „okos fehérbot” és a hozzá tartozó rádiófrekvenciás „okos vezetősáv” rendszer továbbfejlesztése.

A tárgyalás keretében az MVGYOSZ képviselői bemutatták a magyarországi akadálymentesítés eddigi eredményeit, valamint a Távszem szolgálta-

tást is. Mindkét fél reményét fejezte ki a jövőbeni sikeres együttműködésre vonatkozóan, melynek keretében a JKJ és az UICI képviselői terv szerint hamarosan Budapestre látogatnak.

A hivatalos programot rövid római városnézés követte. A delegáció tagjai a szakmai látogatásról nemcsak élményekben, hanem ötletekben és tervekben gazdagon tértek haza.

Németh Orsolya

Egyezés a Generali Biztosítóval – Megszűnik a látássérült ügyfelek diszkriminációja

Az MVGYOSZ egy vak személy panasza nyomán fordult az Egyenlő Bánásmód Hatósághoz, kifogásolva az élet- és balesetbiztosítások megkötése során a Generali Biztosító látássérült emberekkel szembeni diszkriminatív gyakorlatát. Az eljárás a közelmúltban egyezséggel zárult.

Az elmúlt években látássérült emberek többször tájékoztatták az MVGYOSZ-t arról, hogy élet- és balesetbiztosítás megkötése során hátrányos megkülönböztetés érte őket. Ennek oka az volt, hogy a biztosítók a látássérültséget olyan kockázatként értékelték, mely miatt az érintettek nagyobb eséllyel válnak közlekedési vagy háztartási baleset áldozatává. A látássérült személyekkel – erre hivatkozva – több esetben nem kötöttek biztosítást, vagy a biztosítási díjat jelentős összegű pótlékkal növelték.

Noha a biztosítók fenti álláspontja ésszerűnek tűnhet, a többletkockázat fennállását valójában nem támasztják alá bizonyítékok. A vak és gyengénlátó személyek jelentős része rehabilitáció során elsajátítja azokat a készségeket, melyekkel a háztartási teendőket biztonsággal el tudják végezni, illetve balesetmentesen tudnak közlekedni. Azon látássérült emberek, akik e képességekkel nem, vagy csak részben rendelkeznek, a fenti tevékenységekhez látó személy segítségét veszik igénybe, így magasabb baleseti kockázat esetükben sem áll fenn. Tény emellett az is, hogy – tudomásunk szerint – nem készült olyan kutatás, mely kellően nagy minta vizsgálatával elemezte volna a vak vagy gyengénlátó embereket terhelő baleseti kockázatokat.

Mindezek alapján az MVGYOSZ a látássérült személyek számára magasabb összegű biztosítási díj meghatározását diszkriminatívnak tartja, ám ezen gyakorlat fennállását sokáig nem tudtuk egyértelműen bizonyítani. Az elmúlt évben egy vak személy bejelentése alapján nyilvánvalóvá vált, hogy a Generali Biztosító Zrt. a látássérültség tényére tekintettel valóban indokolt-

nak tartja magasabb összegű biztosítási díj meghatározását. Ezt a gyakorlatot kifogásolva eljárást kezdeményeztünk az Egyenlő Bánásmód Hatóságnál, mely – többszöri írásbeli egyeztetést követően – egyezségkötéssel zárult.

A Generali Biztosító Zrt. vállalta, hogy a látássérültségre tekintettel a jövőben senkit sem zár ki az élet- vagy balesetbiztosításokból, illetve ezen okból pótlékot, azaz magasabb összegű biztosítási díjat sem alkalmaz. Az említett biztosítónál tehát a jövőben a látássérült személyek másokkal azonos feltételekkel köthetnek élet- és balesetbiztosítást. Ez az eset egyúttal más biztosító társaságok számára is példaként szolgálhat arra, miként alakíthatnak ki ügyfélbarát, hátrányos megkülönböztetéstől mentes gyakorlatot.

dr. Ozvári-Lukács Ádám ügyvéd, az MVGYOSZ elnökségének tagja

Online számlaadat-szolgáltatás – további egyeztetésekre lesz szükség a NAV-val

A közelmúltban a Nemzeti Adó- és Vámhivatalt vezető államtitkárhoz fordult az MVGYOSZ. Jelezve, hogy az online számlaadat-szolgáltatás teljesítésére kifejlesztett webes felületet és mobilalkalmazást a látási fogyatékos-sággal élő ügyfelek – önhibájukon kívül – nem tudják használni.

A napokban megérkezett az adóhivatal válasza, ami alapján az egyeztetéseket tovább kell folytatnunk, a részleteket alább közöljük.

Online számlaadat-szolgáltatás

2020. július 1-jétől minden olyan számláról adatot kell szolgáltatni a NAV számára, amelyet egy adóalany egy másik belföldi adóalanynak, belföldön teljesített ügyletről bocsát ki, függetlenül a számla áthárított áfatartalmától. Ennek alapján adatszolgáltatásra kötelezetté válhatnak olyanok is, akikre ez eddig nem vonatkozott, akár egy katás – áfában alanyi adómentes – egyéni vállalkozó, stb. Ráadásul számlának minősül az egyszerűsített számla, a gyűjtőszámla, az előlegszámla és a végszámla is, azaz mindegyikre kiterjed az adatszolgáltatási kötelezettség. Az adatszolgáltatást az állami adó- és vámhatóság által erre a célra biztosított elektronikus felületen kell teljesíteni. Az elektronikus felület az adóalany egyedi azonosítására szolgáló adatok igénylését követően használható.

A látássérült felhasználók jelzése alapján a NAV által a kötelező online számlaadat-szolgáltatás érdekében megrendelt honlap, illetve mobilalkalma-

zás sajnálatos módon jelenleg sem a regisztráció, sem pedig az adatszolgáltatás során nem használható akadálymentesen.

A Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetségének elnöke ezért a Nemzeti Adó- és Vámhivatal vezető államtitkárhoz fordult felhívva a figyelmet erre a látássérült adatszolgáltatásra kötelezett ügyfeleket érintő komoly problémára, egyúttal kérve, tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy az alkalmazás a látássérült emberek számára hozzáférhető, akadálymentesen használható legyen.

Kezdeményeztük továbbá az arra vonatkozó intézkedést, hogy amíg a webes felület és az alkalmazás használata nem válik minden ügyfél számára hozzáférhetővé, addig a látási fogyatékossgal élő számlakibocsátókat ne terhelje az online számlaadat-szolgáltatás kötelezettsége.

Megkeresésünkben felhívtuk a figyelmet arra, hogy a kialakult helyzet súlyosan jogsértő, – a többi mellett – az egyenlő bánásmód követelményébe ütközik, melynek megsértése azáltal valósul meg, hogy a kötelezően előírt számlaadat-szolgáltatás benyújtása érdekében rendelkezésre álló alkalmazás nem egyenlő mértékben hozzáférhető a látássérült, illetve a nem látássérült adózók számára.

A NAV részéről az adószakmai ügyekért felelős helyettes államtitkár a megkeresésre küldött válaszlevelében arról tájékoztatott, hogy a NAV számlázó programjának webes felülete, illetve az ahhoz kapcsolható mobilalkalmazás szolgáltatásaival összefüggő fejlesztések még nem fejeződtek be, az említett program és mobilalkalmazás akadálymentességét a NAV a jogszabályi előírások szerint tervezi bevezetni. Ez a közszférabeli szervezetek honlapjainak és mobilalkalmazásainak akadálymentesítéséről szóló 2018. évi LXXV. törvény rendelkezéseit figyelembe véve annyit jelent, hogy a NAV honlapjának akadálymentességét 2020. szeptember 23-tól, mobilalkalmazása akadálymentességét pedig 2021. június 23-tól köteles biztosítani.

Az adószakmai ügyekért felelős helyettes államtitkár tájékoztatott továbbá arról is, hogy az informatikai fejlesztések ütemezése tartalmazza az Online Számla rendszer és az Online Számlázó program (webalkalmazás) akadálymentesítésével kapcsolatos feladatokat is, ennek keretében már megkezdődött az együttműködés a Kormányzati Informatikai Fejlesztési Ügynökséggel is. Az akadálymentesítés során a tesztelési folyamatba az MVGYOSZ-t is be kívánja vonni a NAV.

Az MVGYOSZ azon javaslatára, miszerint amíg a webes felület és az alkalmazás használata nem válik minden ügyfél számára hozzáférhetővé, addig a látássérült számlakibocsátókat ne terhelje a most tárgyalt adatszol-

gáztatási kötelezettség, a kapott válasz sajnálatos módon nem kielégítő. Ezzel kapcsolatban a helyettes államtitkár – utalva a NAV honlapján a „Fontos információk” menüpontban található tájékoztatóra – arra hívta fel a figyelmet, hogy a NAV által meghatározott feltételek megléte esetén július 1. és szeptember 30. közötti időszakban mulasztási bírságot a hatóság nem szab ki az adóalany által nem vagy nem megfelelően teljesített számlaadat-szolgáltatás miatt.

Ez a szankciómentesség viszont nem azokra vonatkozik, akik az akadálymentesítés hiánya miatt nem tudják adatszolgáltatási kötelezettségüket teljesíteni, ráadásul csak legfeljebb szeptember 30-áig áll fenn, holott az egyáltalán nem garantált, hogy eddig az időpontig akadálymentesen használható lesz a szóban forgó honlap, nem beszélve a mobilalkalmazásról.

Az MGVYOSZ álláspontja szerint megengedhetetlen, hogy az állam olyan módon ír elő kötelezettséget az adózók részére, hogy nem biztosítja az azok teljesítéséhez szükséges körülmények, feltételek egyenlő esélyű hozzáféréseinek lehetőségét. Ez is indokolja, hogy az egyeztetést a szövetségnek tovább kell folytatnia az érintettekkel, melyről folyamatosan tájékoztatást adunk.

Gulyásné dr. Bölkény Ágota jogtanácsos

A parkolási igazolványok ügyében lépett fel a MGVYOSZ

Nehéz helyzetben vannak azok, akik vakok személyi járadékában részesülnek és parkolási igazolványt szeretnének igényelni, vagy lejárt igazolványuk hatályát hosszabbítanák meg. Ehhez ugyanis a mostani szabályozás miatt olyan okiratot kell csatolniuk, amely nem áll, sőt nem is állhat rendelkezésükre. A Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetsége ezért az Emberi Erőforrások Minisztériumához (EMMI) fordult, kezdeményezve a vonatkozó szabályozás felülvizsgálatát.

A mozgásában korlátozott személy parkolási igazolványáról szóló 218/2003. (XII. 11.) kormányrendelet alapján a parkolási igazolványra nemcsak a mozgáskorlátozott emberek, hanem – mások mellett – a látási fogyatékos személyek, köztük azok is jogosultak lehetnek, akik jelenleg vakok személyi járadékában részesülnek.

Az érintettektől több jelzés is érkezett azzal kapcsolatban, hogy a parkolási igazolvány igénylése, illetve a lejárt igazolvány hatályának meghosszabbí-

tása során a hatóság a vakság tényének igazolására az ún. nyilvántartási lap becsatolását kérte tőlük, amely viszont nem áll rendelkezésükre és azt beszerezni sem tudták. Ennek következtében rendkívül megnehezült és hosszabbá vált ez az eljárás.

A fent hivatkozott kormányrendelet alapján a fogyatékoság tényét a vakok személyi járadékában részesülők esetében kizárólag a 6/1971. (XI. 30.) EüM rendelet 4. számú mellékletében meghatározott nyilvántartási lappal lehet igazolni.

A vakok személyi járadékát érintő, mostanra már hatályon kívül helyezett szabályozás alapján a vakság tényét a lakóhely szerint illetékes megyei, fővárosi vezető szemész szakfőorvos állapította meg, mely tény a nyilvántartási lapon kellett igazolnia, a nyilvántartási lapot pedig kizárólag az illetékes települési önkormányzat jegyzőjének kellett megküldenie. Ezt a dokumentumot tehát az érintett vak személy nem kapta kézhez, részére csak az ellátás megállapítása tárgyában hozott határozatot kézbesítették. Tény, hogy a vakság fennálltát a parkolási igazolvány igénylője több módon, akár a vakok személyi járadékának megállapításáról rendelkező határozattal, akár a folyósító szerv jogosultság tárgyában kiadott igazolásával, vagy a súlyos fogyatékossgal élő személyek részére kiállított hatósági igazolvánnyal is tanúsítani tudná, a parkolási igazolvány kiadásához, meghosszabbításához a jelenlegi szabályozás mégis olyan okirat becsatolását kívánja meg, mellyel az igénylő soha nem rendelkezett.

Ebben a helyzetben sokszor az eljárást folytató ügyintézők nyitottságán, rugalmasságán múlik, hogy az igazolvány kiadása, hatályának meghosszabbítása egyszerű, gyors eljárás lesz-e, vagy hosszadalmas, bonyolult bürokratikus folyamat.

Mindezek következtében az MVGYOSZ álláspontja szerint a vakok személyi járadékában részesülő személyek egyenlő bánásmódhoz fűződő joga sérül, mivel – a parkolási igazolványra jogosultság igazolásának nehezítettége miatt – a többi fogyatékos személyhez képest nem azonos módon, eséllyel vehetnek részt az igazolvány kiadására, illetve hatályának meghosszabbítására irányuló eljárásban.

Az MVGYOSZ jelezte a problémát az EMMI részére, és a megoldásra javaslatot tett annak érdekében, hogy a vakok személyi járadékában részesülők esetében a 218/2003. (XII. 11.) kormányrendeletnek a vakság tényének igazolására vonatkozó szabályozása kerüljön módosításra oly módon, hogy a jogosultság fennálltának tanúsításához a nyilvántartási lap helyett legyen elfogadható más okirat, például a vakok személyi járadékának meg-

állapításáról rendelkező határozat vagy a folyósító szerv jogosultság tárgyában kiadott igazolása, esetleg a súlyos fogyatékkal élő személyek részére kiállított hatósági igazolvány.

Gulyásné dr. Bölkény Ágota jogtanácsos

Az MVGYOSZ csatlakozik az OH Fogyatékkal élők nyelv- vizsgáztatása munkacsoport munkájához

Az Oktatási Hivatal Köznevelési Akkreditációs és Nyelvvizsgáztatási Akkreditációs Osztályán jártak az MVGYOSZ munkatársai, ahol a Fogyatékkal élők nyelvvizsgáztatása munkacsoport munkájáról, a közös tervekről és a nyelvvizsgák speciális körülményeiről beszélgettek.

A szövetség az Oktatási Hivatallal 2020 elején elsősorban az érettségik lebonyolítása kapcsán vette fel a kapcsolatot, melyet számtalan más téma követett. Így kaptunk meghívást dr. Kissné Adorján Júlia osztályvezetőtől, hogy tájékoztatást adjanak az OH Köznevelési Akkreditációs és Nyelvvizsgáztatási Akkreditációs Osztály Fogyatékkal élők nyelvvizsgáztatása munkacsoport működéséről. A megbeszélésen a szövetséget Gulyásné dr. Bölkény Ágota jogtanácsos és Puskás Anett ifjúsági referens képviselte.

A 137/2008. (V. 16.) kormányrendelet az idegennyelv-tudást igazoló államilag elismert nyelvvizsgáztatásról és a külföldön kiállított, idegennyelv-tudást igazoló nyelvvizsga-bizonyítványok Magyarországon történő honosításáról szóló jogszabály szerint minden nyelvvizsgaközpontnak meg kell adnia a fogyatékkal élő vizsgázók számára a megfelelő körülményeket a vizsga teljes lefolytatásához. Így az Oktatási Hivatal a munkacsoportot azért hozta létre, hogy a jogszabályban leírtakon túl segítséget nyújtson a vizsgaközpontoknak az akadálymentes körülmények megvalósítási módját illetően.

Az elmúlt bő egy évben több alkalommal üléseztek, mely alkalmakon az Oktatási Hivatal munkatársai mellett több vizsgaközpont, az EMMI, valamint az ELTE Gyakorló Országos Pedagógiai Szakszolgálat képviselői is jelen voltak. A megbeszélések során sorba vették a négy alapkészséget és az azokon biztosított speciális körülményeket.

A 26 vizsgaközpont által nyújtott speciális körülmények listája minden egyes vizsgaközpont oldalán egy külön menüpontban elérhető. Az MVGYOSZ célja, hogy ezeket a látássérült személyek számára is adható lehetőségeket összegyűjtse, s a jövő kilátásai weboldalon elérhetővé tegye,

megkönnyítve ezzel az egyéni szükségleteknek megfelelő választást. Ugyanis minden vizsgaközpont fogad látássérült vizsgázókat, de a szakértői vélemények csak fogyatékossgot igazoló dokumentumként funkcionálnak ebben az esetben. Ez azt jelenti, hogy a szakértői vélemény alapján a vizsgaközpont köteles kedvezményt adni, de az azon szereplő kedvezmények kötelező megadása csak a köz- és felsőoktatási intézményekre vonatkozik, a nyelvvizsgaközpontokra azonban nem, így nem egységes lehetőségeket biztosítanak. A központok ugyanis az üzleti és nem az oktatási szférához tartoznak. Ennek megfelelően a központ a vizsgázó véleménye alapján teremti meg a speciális körülményeket a saját lehetőségeinek megfelelően. Így a sikeres megvalósítás érdekében kiemelkedően fontos az együttműködő hozzáállás mindkét fél részéről, hiszen a vizsgaközpontnak minden esetben konzultálnia kell a látássérült vizsgázóval a megfelelő speciális körülményekről.

A munkacsoport a következő tanév folyamán tervezi folytatni munkáját specifikusan, a különböző fogyatékossgal élő személyek csoportjait külön tárgyalva. Ehhez az MVGYOSZ szakmai segítségét is várja, mikor a látássérült személyek vizsgáztatásról fognak tárgyalni. Az MVGYOSZ munkatársai az egységes gyakorlat, illetve protokoll kialakítása érdekében felvetették annak megfontolását, hogy a munkacsoport kezdeményezze a részletes szabályozás kialakítását a nyelvvizsgán igénybe vehető kedvezményekre vonatkozóan. Így a jövőbeni célok között szerepel egy olyan fogyatékos specifikus standard ajánlás elkészítése, mely útmutató lehet a fogyatékossgal élő vizsgázók esetében.

A beszélgetés során szóba jött a megfelelő megfogalmazás kérdésköre is. Ugyanis nem segítségről, mentességről, hanem speciális körülményekről kell beszélni, ha a fogyatékossgal élő személyek vizsgáztatásáról beszélünk. Ezzel az Oktatási Hivatal szakemberei is egyetértenek, a munkacsoport ülései is ebben a szellemben zajlottak. Tapasztalataik azt mutatják, a vizsgaközpontok igyekeznek minden lehetőséget megadni a vizsgázóknak, de ezt az eltérő körülmények miatt nem minden vizsgahelyszínen tudják megtenni, mindamellett, hogy ez a cél.

A folytatásban javasoltuk, hogy az elérhető nyelvkönyvek és az akadálymentes offline szótárak is a megbeszélés tárgyai legyenek.

Tisztáztuk a segítő személyt, mint szerepkört, mely minden esetben a nyelvvizsgaközpont munkatársa kell, hogy legyen. Az Oktatási Hivatal álláspontja szerint a vizsgaközpontoknak érdemes olyan szakembert kijelölni, aki az adott nyelvben is szakértő.

Emellett a veszélyhelyzetben - mint sok más területen - már valósultak meg online körülmények között lefolytatott vizsgák is, melyektől a jövőben sem szeretnének megválni. Oly módon kívánják ezeket kidolgozni, hogy ezek a fogyatékossgal élő személyek számára is teljesen kompatibilisek legyenek.

A szövetség a munkafolyamat dokumentációjába is lehetőséget kapott betekinteni, mely megmutatta, hogy a megbeszélések szemlélete megegyezik a szövetség szemléletével.

Bemutatta azt is, hogy a speciális körülmények adásában ténylegesen arra motiválják a vizsgaközpontokat, hogy a jogszabályi háttérrel, mint szabad lehetőséget kezeljék, és a vizsga körülményeit, amennyiben bemutatásra kerül a szakértői vélemény, minden esetben a vizsgázóval egyeztessék már a jelentkezés idejében.

A megbeszéléseken azt is leszögezték, hogy a nyelvvizsgán speciális körülményeket 18 év alatt a sajátos nevelési igényű vizsgázók, 18 év felett pedig a fogyatékossgal élő vizsgázók számára biztosíthatnak. A beilleszkedési, tanulási és magatartási nehézségekkel küzdő (BTMN) vizsgázók nem kapnak kedvezményt, az érettségi vizsgákkal összhangban. A vizsgaközpontokban általában a vezető bírálja el a kérelmet. Fontos, hogy a funkcionális állapot szerint kell ezt a döntést meghozni. Egyedi ügyekben a józan észre érdemes hallgatni. Különösen fontosnak tartották, és az ülések során több alkalommal is hangsúlyozták, hogy a nyelvvizsgáztatásban nem a tartalom megváltoztatásával, hanem különböző módszertani ötletekkel kell a vizsgát a fogyatékossgal élő személyek egyedi igényeihez szabni.

A munkacsoportban megfogalmazott főbb gondolatok a vizsgaközpontok akkreditációs kézikönyveibe is bekerültek.

Az MVGYOSZ a jövőben együttműködik a munkacsoporttal, külső szakértők bevonásával részt vesz a látássérült vizsgázókra vonatkozó megbeszéléseken, illetve a rájuk vonatkozó szakmai ajánlások megfogalmazásában.

Puskás Anett

Felhívás – Meseíró pályázat Benedek Elek emlékére

Az MVGYOSZ és a Fény Alapítvány közös meseíró pályázatot hirdet látássérült amatőr szerzők részére. Az első díj 100.000 forint, a benyújtás határideje 2020. szeptember 30., Benedek Elek születésnapja, a magyar népmese napja.

Az MVGYOSZ és a Fény Alapítvány közös meseíró pályázatot hirdet látássérült amatőr szerzők részére, tisztelegve a nagy mesemondó, Benedek Elek apó emléke és munkássága előtt. A pályázaton részt vehetnek mindazon Magyarországon vagy a határainkon túli magyar nyelvterületen élő vak vagy gyengénlátó személyek, akik bármely látássérülteket tömörítő szervezet, szövetség, egyesület tagjai, vagy más módon igazolni tudják látássérültségüket.

Tudjuk, hogy a vak és gyengénlátó emberek között sokan vannak, akik nemcsak olvasni szeretnek, hanem írni is. Az elmúlt hónapok bezárkózása időt és lehetőséget adott az alkotásra, a mese pedig az egyik legalkalmasabb műfaj az aktuális nehézségeinktől való eltávolodásra, a fantáziánk felébresztésére. A mesében bármi megtörténhet, az alkotóknak csak saját képzeletük szabhat határt. A mese felszabadít, megnevetet, elgondolkodtat. „Erdő, mező, hegy völgy, falu... minden mesél itt. A mesék földje ez – csuda-e, ha szép csendesen mesemondóvá nő a gyermek?” – írja Benedek Elek. Vagyis mindannyiunkban ott élnek a mesék, legfeljebb elő kell csalogatnunk őket. Meseíró pályázatunk most erre ad lehetőséget.

A pályázat fődíja: 100 000 Ft a Fény Alapítvány felajánlásában.

A II. helyezett díja: 50 000 Ft-os vásárlási utalvány az MVGYOSZ felajánlásában.

A III. helyezett díja: 30 000 Ft-os vásárlási utalvány az MVGYOSZ felajánlásában.

A vásárlási utalványok az MVGYOSZ segédeszközboltjában válthatók be. Különdíjak felajánlásáról a pályázat kiírói a zsűri javaslata alapján döntenek.

Részvételi feltételek:

1. A pályázónak rendelkeznie kell:

- az MVGYOSZ bármely tageszervezeténél kiállított, érvényes tagsági igazolvánnyal, vagy
- valamely határainkon túl működő látássérülteket tömörítő szervezet, szövetség, egyesület vezetőjének igazolásával, vagy
- a látássérültség okán megállapított ellátásról szóló határozattal, vagy
- szemészorvos látássérültséget igazoló hivatalos dokumentumával.

2. A pályázat nyelve: magyar.

3. Életkortól függetlenül minden látássérült személy pályázhat, korcsoport szerinti elkülönítés és korcsoportos külön zsűrizés azonban nincs, a pályaművek azonos elbírálás alá esnek.

4. A pályázaton minden alkotó egyetlen eredeti, máshol nem közölt, saját pályaművel vehet részt. A műfaji meghatározáson túl (mese) egyéb tartalmi vagy tematikus megkötés nincs, a pályamű bármiről szólhat.

5. A pályamű maximális hossza: szóközökkel számítva 10 000 karakter.

6. A pályaművet Word formátumban kérjük benyújtani, a betűtípus: 12-es Times New Roman vagy Arial legyen.

7. A pályázat jelíges. A pályázatokat elektronikusan, e-mailben, a b.e.mesepalyazat@gmail.com címre kell benyújtani. A pályamű beérkezésekor a pályázó visszaigazoló e-mailt kap.

8. A pályaművet (Word formátumban) az e-mailhez kell mellékelni, a fájl neve a pályázó által választott jelige legyen. Emellett a pályázóknak a pályamű beküldésekor az e-mail szövegében meg kell adniuk nevüket, életkorukat, lakcímüket, telefonos és e-mailes elérhetőségüket, valamint az általuk választott jeligét. Kérjük, hogy a jeligét a pályaművet tartalmazó fájlba is írják be.

9. A pályázóknak az e-mail szövegében nyilatkozniuk kell továbbá arról, hogy látássérültek, illetve arról, hogy látássérültségüket mely dokumentummal tudják igazolni. Igazolásként elfogadható az MVGYOSZ bármely taggyesülete által kiállított tagsági igazolvány, a látássérültség okán ellátást megállapító határozatok, valamint szemészorvos által kiállított szakvélemény is. Magának az igazoló dokumentumnak a benyújtását csak a nyertesektől kérjük majd. Határon túli pályázók esetén kérjük, hogy látássérültségüket lehetőség szerint magyar nyelvű dokumentummal, ennek hiányában a helyi látássérülteket képviselő egyesület vezetőjének nyilatkozatával igazolják.

A pályaművek beküldési határideje: 2020. szeptember 30. (Benedek Elek születésnapja, a magyar népmese napja)

A beérkezett pályaműveket négytagú zsűri bírálja el, és választja ki közülük a díjakra érdemes alkotásokat. A bírálat főbb szempontjai: történetészövés, nyelvi gazdagság, karakterábrázolási képesség, mondanivaló (tanulság).

A zsűri tagjai:

Nyáry Krisztián zsűrielnök, író, irodalomtörténész, a Líra Könyv Zrt. kreatív igazgatója, többek között az Így szerettek ők c. sikerkönyv szerzője

Sztakó Krisztina, a Vakok Világa c. folyóirat szerkesztője, az MVGYOSZ elnökségének tagja

Zalán Tibor József Attila-díjas költő, író, dramaturg

Huzella Péter Kossuth-díjas előadóművész, a Fény Alapítvány alapító kuratóriumi tagja

A zsűri döntése ellen kifogásnak helye nincs, az jogi úton nem támadható.

A legjobb pályaműveket az eredményhirdetéskor neves művészek és a Bodor Tibor Hangoskönyvtár legnépszerűbb felolvasói adják elő, illetve azokból hangoskönyv készül, mely a Bodor Tibor Hangoskönyvtárban CD-n és online is elérhető lesz. Kereskedelmi forgalomba kerülés esetén a szerzői jogok az alkotót illetik.

Az eredményhirdetésre, a legjobb pályaművek ismertetésére és a díjak átadására ünnepélyes keretek között 2020 novemberében kerül sor a Vakok Iskolája Nádor termében.

Az MVGYOSZ és a Fény Alapítvány a programváltoztatás jogát fenntartja.

Együttműködés a Korda Filmparkkal

Szeretne bekukkantani a nemzetközi filmipar kulisszái mögé? Látássérültként is szívesen jár moziba és érdekli a filmgyártás világa? A Korda Filmpark programjain mostantól jelentős kedvezménnyel vehet részt.

Együttműködési megállapodást írt alá az MVGYOSZ elnöke a Korda Filmpark Kft.-vel. Az együttműködés keretében a Korda Filmpark kedvezményes belépési lehetőséget biztosít az MVGYOSZ és tageszerveleteinek tagjai számára, emellett az együttműködő felek folyamatosan közösen dolgoznak azon, hogy a Korda Filmpark programjai és szolgáltatásai a látássérült embereknek is egyenlő eséllyel hozzáférhetőek legyenek.

A Korda Filmpark céges és iskoláknak szóló programjai mellett számos lehetőséget kínál magánszemélyeknek, családoknak, baráti társaságoknak is a filmgyártás kulisszatitkainak megismerésére. A parkba az MVGYOSZ arcképes igazolványának bemutatásával a látássérült személyek és egy fő felnőtt kísérőjük kedvezményes jegyet válthatnak 1000 Ft/fő áron.

A Korda Filmpark Látogatóközpontja bennfentes ismereteket nyújt arról, hogyan készül el egy nemzetközi filmes szuperprodukció, miközben játékos élményeken keresztül enged betekintést a nemzetközi filmipar rejtelseibe. Egy két és fél órás vezetett élménytúra során a látogatók részesei lehetnek a nemzetközi és magyar filmgyártás modern gyakorlatának, interaktív installációkon keresztül megismerhetik a filmkészítés legfontosabb állomásait, valamint kedvükre sétálhatnak és fotózhatnak az életnagyságú díszletvárosban. Az interaktív élménytúrával a stábtagok érdekes munkáját kívánják alaposabban megismertetni a filmbarát látogatókkal.

A Korda Filmpark programjairól és szolgáltatásairól további részleteket a kordafilmpark.hu honlapon olvashatnak.

Nyelvünk csodái, irodalmunk szépségei

Bemutatjuk dr. Juhász Gabriella felolvasót

Dr. Juhász Gabriella tanító és jogász egy személyben, lelkes és odaadó felolvasó. Ismerjük meg közelebbről!

Séta a fejemben

A nevem Dr. Juhász Gabriella, 1972-ben születtem. Budaörsön élek férjemmel és két, már felnőtt gyermekemmel. Tanító, egyszakos magyartanár és jogász vagyok, de elsősorban pedagógusnak tartom, vallom magam. Egy budapesti magániskolában tanítok alsó tagozatos gyermekeket, de már hosszú évek óta oktatok a Milton Friedman Egyetem Szenior Akadémia programjában is. A Szenior Akadémia számos külső helyszínén is dolgozom vendég előadóként. Így a szombatjaimon gyakran megtalálható vagyok Pestlőrincen, Pomázon, vagy akár Bátonyterenyén is. Az előbbi helyeken a kicsik, ez utóbbin az 50 év felettiiek várják a velem töltött órákat. Az általános iskolában tanítokként tanítok, míg az egyetemen jogászként, joggal kapcsolatos ismereteket hallgathatnak a kurzusaimra járók. Továbbá már kiforrott, hosszú esztendőkre visszanyúló kapcsolatam van két ügyvédi irodával, ahol szakjogászként számítanak a kollégák a munkámra.

Szeretek egyszerre sokféle feladattal megbirkózni, így a fent felvázolt munkaköreim inkább inspirálnak, és további hasznos feladatok, projektek kipróbálására sarkallnak. Ennek az intellektuális kutatásnak az egyik nagy felfedezése, hogy rábukkantam a Bodor Tibor Kulturális Egyesületre, illetve a felolvasók közösségére. Tulajdonképpen sorsszerűnek éreztem a találkozást. Mióta hatévesként megtanultam olvasni, állandó, elmaradhatatlan útitársaim a könyvek. Imádok olvasni! Szenvedéllyel olvasok gyakorlatilag mindent, ami a kezem ügyébe akad! Folyamatosan 2-3 könyvet olvasok, a legkülönbébb műfajokból válogatva. Éppúgy imádom a szakirodalmat, mint a szórakoztató irodalmat.

Amikor rátaláltam az egyesületre, a döntésem nem volt kérdéses. Csupán a rendkívül feszes időbeosztásomban kellett megtalálnom a réseket, ahol felolvashatok. Imádom ezt a fajta időtöltést! Ajándéknak tekintem a felolvasással eltöltött órákat. Elsősorban a hangoskönyvek hallgatóságának, de kicsit magamnak is. Az elmúlt időszakban három felolvasásom került be a könyvtár állományába. Azonban még messze nem érzem magam profi felolvasó-

nak – az elején járok a professzionalizmus felé vezető úton. Hiszem, hogy minden könyv csiszol a technikámon, alázatra és tiszteletre nevel a könyvek, a hallgatók iránt.

A könyveket meghallgatókra rokon lélekként tekintek, hiszen a könyv, a betű szeretete közös bennünk! Felemelő érzés ez! Ebből merítek erőt további felolvasások elvállalására.

A családom és a munkáim mellett nagyon kevés időm van hobbikra. Szerencsés vagyok, mert a legfontosabb kedvteléseim egyben a munkáim: imádok tanítani, ismeretet átadni, és a jog útvesztőiben nyomozni, segítve válaszaimmal másokat.

Évtizedek óta gyűjtök antik magán- és közokiratokat – elsősorban oktatással kapcsolatosakat. Bizonyítványokat, mesterleveleket, okleveleket egyaránt.

Szabadidőm a családomé! Velük utazgatok, kirándulgatok. Igyekszem sokat mozogni – pár éve a futás lett a fő mozgásfajtám. Pedagógus Kollégáimmal idei célunk csapatban az Ultrabalaton teljesítése.

Jó érzés a Bodor Tibor Kulturális Egyesület önkéntesének lenni! Veletek teljesebbnek érzem magam. Hogy miért? Mert az egyesület az olvasók közössége!

Szerb Antal mondata tökéletes zárásként: „Vannak, akik szórakozásból olvasnak, és vannak, akik a műveltségüket akarják olvasmányaikkal gyarapítani; de én a harmadik olvasóra gondolok, arra, akinek az olvasás életfunkció és ellenállhatatlan kényszer – csak ez az igazi olvasó.”

Ebben rejlik a mi erőnk!

A portrét szerkesztette és összeállította: Árvay Mária



Michael Jeffreys: A bűvész meg a vak lány

Hivatásos bűvész barátom, Whit egy Los Angeles-i étteremben dolgozott, s az asztalok közt járkálva, mikromágiával szórakoztatta a vacsorázó vendégeket. Egyik este odasétált egy családhoz, bemutatkozott, kártyacsomagot vett elő, és produkálni kezdte magát. Megkérte az asztalnál ülő kislányt, hogy húzzon egy lapot, mire a gyerek édesapja közölte, hogy Wendy világtalan.

– Ha a kislány nem bánja, mégis szeretnék megpróbálni egy mutatványt – felelte barátom, és a gyerekekhez fordult. – Segítesz nekem, Wendy?

A kislány félszegen felvonta a vállát, aztán bólintott:

– Rendben.

Whit helyet foglalt az asztal túloldalán, és így szólt:

– Felmutatok egy lapot, feketét vagy pirosat. Az a kérésem, hogy használd a hatodik érzékedet, és mondd meg, milyen színű a lap: piros-e, vagy pedig fekete? Világos?

Wendy ismét bólintott. Whit feltartotta a treff királyt.

– Nos, pirosat mutatok, vagy feketét?

– Feketét – felelte egy másodperc után a kislány. A család jóindulatúan mosolygott.

A kör hetes következett.

– Pirosat mutatok, vagy feketét?

– Pirosat – mondta Wendy.

– Hát most? – mutatta Whit a káró hármast.

– Pirosat! – válaszolt habozás nélkül a kislány.

Hozzátartozói idegesen fészkelődtek. Újabb három kártya került sorra, és Wendy mindhárom színét eltalálta. Hihetetlen: hatból hatszor ráhibázott! A család alig akarta elhinni, hogy ennyire szerencsés.

Hetedszerre Whit felemelte a kör ötöst, és így szólt:

– Most légy szíves, nevezd meg a lap értékét, és a színét is pontosan, tehát hogy kör, káró, treff vagy pikk!



– Kőr ötös – hangzott egy pillanat múlva az igazságnak megfelelő válasz. Mindenkinek leesett az álla!

Az apa tudni akarta, valami trükkhöz folyamodott-e Whit, vagy tényleg varázsol.

– Wendyt kérdezze! – tárta szét a kezét a bűvész.

– Hogy csináltad, Wendy?

– Varázslattal! – mosolygott a kislány.

Whit mindenkivel kezet rázott, megölelte Wendyt, otthagya a névjegyét, és elköszönt. Valóban varázslatos, felejthetetlen percekkel ajándékozta meg a családot.

Továbbra is kérdés persze, honnan tudta a lapok színét Wendy. Mivel Whit akkor találkozott vele életében először, nem taníthatta be előre, milyen lapokat fog mutatni neki. Márpedig Wendy világtalan lévén, nem láthatta a lapokat. Mi hát a magyarázat?

Barátom egy titkos kódrendszerre és a gyors helyzetfelismerésre alapozott. Még régebben megtanulta, miként lehet észrevétlenül, szavak nélkül, lábbal jeleket adni. A gyakorlatban addig sohasem nyílt alkalma, hogy használja a jelrendszert. Amikor leült Wendyvel szemben, és azt mondta: „Felmutatok egy lapot, feketét vagy pirosat”, az asztal alatt megérintette Wendy lábát – a „pirosat” szónál egyszer, a „feketét”-nél kétszer.

A biztonság kedvéért megismételte a titkos jeleket: „Az a kérésem, hogy használd a hatodik érzékedet, és mondd meg, milyen színű a lap: piros-e (egy jelzés), vagy pedig fekete (két jelzés)? Világos?” Amikor a kislány bólintott, tudta, hogy megértette őt. A család persze azt hitte, hogy a „Világos?” a szóbeli utasításra vonatkozik.

A kőr ötös jelzése is igen egyszerű. Whit öt érintéssel jelezte a lap értékét, a „kőr” szónál pedig egy érintéssel, hogy a kérdéses lap kőr.

Az igazi varázslat a történetben az, amilyen hatást gyakorolt Wendyre. A kislány nem egyszerűen a szerettei előtt tündökölhett pár pillanatig, oda-haza is hetekig róla beszélt mindenki, mivel családtagjai boldog-boldogtalanak elmesélték, milyen elképesztő, természetfölötti kalandot éltek át.

Néhány hónappal az eset után Whit csomagot kapott Wendytől, benne egy pakli Braille-írásos kártya. A mellékelt levélben a kislány köszönetet mondott, amiért a figyelem középpontjába állította, és pár pillanatig „látni” segítette őt. Megírta, hogy otthon még mindig nem árulta el, hogyan csinálta a trükköt, pedig állandóan faggatják. Azzal zárta sorait, hogy reméli: Whit a Braille-kártya segítségével újabb trükköket eszel majd ki a világtalan embereknek.

Ismeretlen szerző: Együttérző szemek

Sok-sok évvel ezelőtt egy fogcsikorgatóan hideg estén történt Észak-Virginiában. Az öregember szakállára ráfagyott a lehelete, miközben arra várt, hogy valaki átvigye a folyón. Végeérhetetlennek tetszett a várakozás, minden porcikája elgémberedett a metsző északi szélben.

Patadobogás egyenletes ritmusa hallatszott mind közelebbről a keményre fagyott ösvényen. Az öreg feszülten figyelt, ahogy több lovas tűnt elő a kanyarban. Az elsőnek meg sem próbálta magára vonni a figyelmét, amint az elhaladt mellette. Aztán elengedett még egyet és még egyet. Végül az utolsó is odaért, ahol az aggastyán ült, mint valami hősobor. Az öreg a lovas szemébe nézett, és megszólította:

– Uram! Átjuttatna egy öregembert a túlpartra? Úgy látom, gyalogszerrel nem lehet átvergődni.

– Mi sem természetesebb – állította meg hátasát az idegen. – Pattanjon csak föl!

Látván, hogy az öreg képtelen fölemelni összefagyott tagjait a földről, leugrott hát a nyeregből, és fölsegítette utasát, azután nemcsak a túlsó partig vitte, hanem egészen néhány kilométerrel odábbi céljáig.

A kicsiny, de takaros házikóhoz közeledve, a lovasból kibukott a kíváncsiság:

– Uram, láttam, hogy előttem többeket is elengedett maga mellett, meg sem próbált segítséget kérni tőlük. Amikor én odaértem, rögtön megszólított. Szeretném tudni, miért várt ebben a kegyetlen fagyban a legutolsó lovasra. Mihez kezdett volna, ha megtagadom a segítséget, és otthagynom önt?

Az öregember lassan lekászálódott a földre, mélyen az idegen szemébe nézett, és ekként felelt:

– Megettem már a kenyereim javát, azt hiszem, eléggé kiismertem az embereket. Amikor a többiek szemébe néztem, azonnal láttam, mit sem érdeklí őket a helyzetem. Hiába kérleltem volna őket. A maga tekintetéből azonban sugárzott a jóság és az együttérzés. Tüstént tudtam: ez a nemes lélek örömmel ragadja meg az alkalmat, hogy támaszt nyújthat a rászorulóknak.

Szívet melengető beszéde mélyen megindította a lovast.

– Hálásan köszönöm a szavait – válaszolta. – Bárcsak soha ne feledkezne bele annyira a saját dolgaimba, hogy ne törődjek jóságosan és együttérzőn a szükségét szenvedőkkel!

Ezzel Thomas Jefferson megfordította a lovát, és visszatért a Fehér Házba.

Versvilág – összeállította Árvay Mária

Nagy Csaba: Hajnal...

Még az alkony csöndje uralkodik
a mélán ringó lombokon,
mily gyönyörűségesen,
bizony, be is indul tőle kalimpáló szí-
vem.
Hajnalodik – már ásít a Nap,
bódultan, ittasan, csak félig éberem,
akárcsak én.
Táguló tudóm magába szívja a
kocsonyásan remegő ködöt.
Mikor az emberi lélek,
így könnyít magán,
gondjai egyszeriben eltűnnek,
s lassan éled a táj.
Várom, hogy mozduljon valamerre
a hajnal,

friss lendülettel lépjen
a világosság felé,
s tudom, a hajnal is vár engem.
Farkasszemet nézünk
tettvággyal, de tétován;
egymást méregetjük ám!
Oly nehéz az első lépés,
visszacsábít még az álom,
de végül egymásra nevetve,
s megindulunk kéz a kézbe',
akár a friss szerelmesek.
Eme csodás napra virradóan
kedvünkhöz gyűjtsünk erőt valóban!
Aztán holnap mindent újrakezdhe-
tünk.

Szauer Gertrúd: A nyár hangjai

A nap sötétlő paplanját már
Arca elé húzta,
Úgy alussza édes álmát,
Felhők mögé bújva.
De a hold, a kedves barát,
Nem törődik csenddel,
Hisz a nyári éjszakában
Boldog minden ember.
Zene harsan, és dallamát
Felém hozza most a szél,
Fiatalok kurjongatnak,
Tőlük hangos már a tér.
A ritmust ütve lábaimmal
Dúdolom a dallamot,

Hisz a cseppnyi boldogságuk
Nekem is szépet hozott.
Jó pár óra múlt el így,
Majd zenél egy kis tücsök,
Fel sem tűnt hogy már a hajnal
Városunkba költözött.
Ébred a nap és sok madár,
Füttyüktől hangos az ég,
Csak az én két kis gyermekem
Alszik édesdeden még.
Busz motorja fel-felhorkan,
Majd útjára szalad gyorsan,
Esőt szuszog most a város,
Cseppjeitől útja sáros.

Mátyás Rita: Aranyló búzatábla

Szókére változott már a búzatábla,
arany kalásza, mint szöszke hajfonat.
Ragyogó fonatban érett szemek laknak,
Az aratók ajkán boldog dal fakad.
Nehéz a munka, de serényen dolgoznak,
kaszájuk nyomán peregnek a magvak.
Életünk a búza, ebből lesz kenyerünk,
Isten ajándékát meg kell becsülnünk!
Búzatábla szélén pipacsok virítnak,
Vörös szoknyájuk, a szélben lobognak.
Búzavirág kékje vetekszik az éggel,
Szem nem tud betelni ennyi szépséggel.
Szép vagy Magyarország, sokféle tájaddal,
Hegy-völgyed, síkságod nézem csodálattal.

Tóth Enikő: Érték

Mai világunkban mi lehet az érték?
Talán egy sárguló, elfelejtett fénykép,
kutatva a múltat, szebb jövőre nézve,
kik rég eltávoztak, azokat idézve...
Érték Isten szava, mikor megtalálod
nyár esti réteken, és magadba zárod,
benne a természet, ereje a Földnek,
Hitedben megtarthat, hogy soha ne törj meg.
Érték gyermekednek szeme ragyogása,
égi csillagoknak egy-egy apró mása,
jóra tanítani, tisztán felnevelni,
legfőképp arra, hogy miként kell szeretni.
Érték a szerelem, ha benne a lélek,
s nem öntötte el még sok kis földi méreg,
a másikat szeresd, ne magadat benne,
őrizd meg a lángot, soha nem felejtve!
Érték az életünk, míg vagyunk és élünk,
boldogságot, békét minden nap remélünk,
hitünk a végtelen, felszállva az égig,
segít az úton, hogy ember maradj végig.

Pap István, írói néven I.P. Steve nívódíjas költő verseiből:

1. Augusztusi gondolat

Ünnep van. Gyorsan kenyeret az asztalra! Frisset, ropogósat, a legfinomabb fehérét! Öröm az örömben, hiába ünnep. - Mondd van mindenkinek kenyere!? Vagy egyáltalán asztala, amire helyezhetné? Lakása, melyben élhet s asztalát valahol, legalább a falhoz, egy picit, ha már középre nagy nem kerülhet? Jut e eszedbe az a szerencsétlen nincstelen, ki a nyárban, valahol egy parkban húzódik meg, vagy télen a hideg betonon alszik éhesen? Jut e eszedbe, hogy vannak akiknek döntenie kell, hogy gyógyszert, vagy kenyeret vegyen? Mások milliókból és milliókból nem tudják mire költsek pénzüket, mert meggazdagodtak sok szegényen. Nekik vajon eszükbe jutott e, hogy legalább ma, ma a KENYÉR ÜNNEPÉN jusson nekik is kenyér, ha az év többi napján éhezniük kell? Aratni kell a búzát, másképp nem lesz kenyér és enni kell s majd küzdeni a holnapért. Tehát, kenyeret az asztalra!?

Augusztus 20. A késsel karcolt kereszt kenyereken, mielőtt megszegem, ezt nem feledem. Anyám dédanyja tanulta anyjától, ahogyan látta azt kenyérosztáskor.

Kalákatánc, vígság az aratóbál, aratáskor a tarlón taposóbál. Búza kalászból kötött koszorú, búzakaralászból aratókoszorú. Hálát adunk az idejéért, az új búzáért, lisztért, új kenyérért! Legyen egyházi ünnep, vagy világi, szívünkben a szent magyarság világít.

NAGY VENDEL: Ünnep

Talán István király
Vetette el végleg
E szent földbe
Azt a magot,
Amit ezredévekig
a Magyar nemzetség
Magával hordozott.
Hogy Európa közepén,
Kárpátoknak ölen
Megálmodjon egy államot,

Kemény kézzel fenyítve azt,
Ki a másik hitért buzgólkodott.
S azóta a búzaszem
Milliónyi vékával terem,
Jelenti az életet,
Adja a kenyeret.
Követelve ezernyi
Verejtéket és könnyeket.
S az talán véletlen lehet?
Ha megnézel egy búzaszemet,

Azonnal feltűnhet,
Hogy könnycsepp alakú
A búza szeme...
S ha éles késseddel
A magvat félbe vágod,

Belsejében Jézus
Ragyogó arcát látod
Tündökölni...
E dicsőséges ünnep fényében.

Tuti tippek, rövid hírek

Frissült az MVGYOSZ Hangoskönyvtára alkalmazás

Jó hírünk van az iOS rendszert használóknak: az MVGYOSZ Hangoskönyvtára alkalmazás számos új és javított funkcióval frissült.

Az MVGYOSZ Hangoskönyvtára alkalmazás csaknem két éve elérhető az ország egész területén azon látássérült személyek számára, akik rendelkeznek érvényes tagsági jogviszonnyal az MVGYOSZ egyik tageszervezeténél. Az eltelt két év alatt sok észrevételt, javaslatot kaptunk a felhasználoktól, hogy hogyan lehetne az alkalmazást még inkább felhasználóbaráttá tenni. Most sikerült több elképzelést megvalósítani, de a továbbfejlesztés nem állt meg itt, hamarosan még több újdonsággal találkozhatnak az alkalmazás használói.

Nézzük, hogy a mostani frissítéssel mi vált elérhetővé. Minden héten a hírlevélben közzétettük azon könyvek listáját, melyek elérhetővé váltak az alkalmazásban. A frissítést követően erre már nem lesz szükség, hiszen az alkalmazást megnyitva, a könyvtár lapfűlön a legfelső kategória az Újonnan felkerült művek listája. Itt a feltöltés dátuma szerint láthatjuk a legfrissebb feltöltött műveket. A többi, már megszokott kategória nem változott. Javításra került a keresés funkció is, most már ABC sorrendben hozza a találatokat, illetve a műfaját is láthatjuk a találat során megjelenített könyveknek. Továbbá, a gyengénlátó felhasználók öröme, a sötét módos használat is elérhetővé vált, és a Letöltött könyveim lapfűlön a könyvek törlése is a már más alkalmazásokban megszokott módon történik a Voice Over használatával. A törölni kívánt könyvet megérintve egyujjas fel- vagy lefele legyintéssel jutunk el a törlés gombig. A könyv adatlapja is módosult, előrébb került a mű leírása, a könyv felolvasója, a könyv lejátszása és az ugrás a fejezetekre gombok elé. A fejezetek listájában pedig minden olyan könyv esetében,

amely meghallgatás alatt van, látni lehet, hogy mely fejezet van lejátszás alatt. Abban az esetben, ha a könyv meghallgatása során hívást fogadunk, majd letesszük, a könyv lejátszása folytatódik. Fontos tudni, hogy a lejátszás 10 másodperccel korábban kezdődik, mint ahol megszakadt a lejátszás. Sok egyéb apró javítás mellett ezek a legfontosabb újdonságok.

Bízunk benne, hogy az MVGYOSZ Hangoskönyvtára alkalmazás fejlesztésével még több és még jobb olvasási élményhez jutnak a felhasználók. Hamarosan 3000 mű lesz elérhető a hangoskönyv alkalmazásban!

Köszönjük, hogy velünk olvasnak.

dr. Nagyné Berke Mónika szolgáltatásvezető

Hasznos termékek a segédeszközboltban

Az MVGYOSZ segédeszközboltjában a közkedvelt nagyítókön, beszélő és tapintható eszközökön kívül sok olyan egyéb terméket is meg lehet vásárolni, amelyek a vak és gyengénlátó embereknek egyaránt sokat segítenek a mindennapokban.

A nem kifejezetten látássérült felhasználók számára gyártott termékekről egy ép látású ember nem is gondolná, hogy azok milyen nagy segítséget adnak vak vagy gyengénlátó társainak is a háztartásvezetésben, a közlekedésben vagy akár a tanulásban. A jelölőgyöngyök segítségével meg lehet különböztetni például a fűszereket, a vastag hegyű filctollal jó nagy és látható szöveg írható a fagyasztóban elhelyezett termékekre. A baseball sapka hordásával a napsütést lehet csökkenteni, ami egy gyengénlátó ember számára hatalmas segítség, de a sapka ellenzője még az ütközés erejét is méréselheti. A kiskapu mellé ragasztott fényvisszaverő csík jó szolgálatot tesz – főleg alkonyatkor és sötétben – egy gyengénlátó embernek megtalálni a családi ház bejáratát. A látható helyen hordott kör alakú kitűzővel embertársainknak segíthetünk abban, hogy megértsék, miért nem tudjuk egyértelműen eldönteni egy üvegfal előtt, hogy hol a bejárat, vagy miért kell segítséget kérnünk az áthelyezett buszmegálló megtalálásához. Az MVGYOSZ segédeszközboltjában sok hasznos és praktikus termék vásárolható, melyekből most néhányat ajánlok a figyelmükbe. A feltüntetett árak tagi árak.

3-D-s jelölőfesték fekete 40 ml, 600 Ft

Baseball sapka, fehér, MVGYOSZ logós, 1500 Ft

Esőkabát, pelerin, fényvisszaverős, 2 700 Ft

Fényvisszaverő csík, öntapadós, piros, 5*20 cm, 465 Ft

Jelölő üvegfesték, 250 Ft

Kitűző, kör alakú, érzékszervi fogyatékos nemzetközi jelzéssel, 210 Ft

Kulcstartó, leesésgátlós, karabineres, 815 Ft

Okmánytartó, plüss, különböző méretű tartóval, 650 Ft

Öntapadós jelölőgyöngyök, 3 mm, 77 db/csomag, 100 Ft

Telefontok iPhone 7, szilikon, védőfóliával, 1500 Ft

Vastaghegyű filctoll, fekete, 155 Ft

Időpont-egyeztetést követően mindenkit szeretettel vár Baráth Bernadett és Balogh Tamás.

dr. Nagyné Berke Mónika szolgáltatásvezető

Egészségmegőrző termékek a segédeszközboltban

A koronavírus továbbra is jelentős hatást gyakorol a mindennapjainkra, egészségünk megőrzéséért azonban mi magunk is sokat tehetünk. Az MVGYOSZ segédeszközboltja többféle terméket is kínál, melyekkel minimálisan csökkenthető a megfertőződés veszélye.

Mi, látássérült emberek sokkal többet használjuk a kezünket, mint ép látású társaink. A közlekedés során többször kell egy-egy kapaszkodót, korlátot megfognunk, segítségnyújtás közben több ember ér hozzánk, akaratlanul is közelebb kerülünk másokhoz, mert nem tudjuk tartani a távolságot. Emiatt fokozottan ki vagyunk téve a fertőzés veszélyének, ezért a segédeszközboltból több olyan terméket is ajánlok önöknek, amelyek támogatják egészségünk megőrzését.

Ilyen termék a közkezdvelt Antimikrobiális krém (50 ml), amely láthatatlan védelmet nyújt kezünknek, a felkenéstől számítva a krém lemosásáig biztonságot ad, mindent taszít, ami fertőzést okozhatna. A sokak által keresett orvosi szájmaszk is kapható, amely könnyű anyagának köszönhetően kényelmes viselet még a nyári forróságban is. Több olyan otthon is használható eszköz közül választhatunk, amelyek egészségünk megőrzéséhez elengedhetetlenül szükségesek. A magyarul beszélő vérnyomásmérő, a vércukorszint-mérő szintén olyan termékek, amelyek például kijárási korlátozás esetén, amikor szinte lehetetlen a személyes kapcsolattartás, hatalmas segítséget adnak, mivel teljesen vakon, önállóan is használhatóak. Az alábbiakban ilyen termékeket ajánlok önöknek, tagi ármegjelöléssel:

Antimikrobiális krém 50 ml, 3120 Ft

Gyógyszeradagoló 7 napos, hosszúkás, 380 Ft

Gyógyszervágó kombi, 500 Ft

Hőmérő, lázmérő, angol, német, Beurer, 10790 Ft

Szájmaszk GG, 3 rétegű, 295 Ft/darab

Vércukormérő, magyar, Dcont Monda, 11560 Ft

Vérnyomásmérő, magyar, Beurer BM49, 9900 Ft

Vércukormérőhöz tesztcsík Ideal Dcont Monda, 50 db, 3140 Ft

Vércukormérőhöz ujjszűrő láncza, 20 db/csomag, 500 Ft

Kérjen időpontot, és válasszon az egészségmegőrző termékeink közül.
Baráth Bernadett és Balogh Tamás munkatársaim szeretettel várják.

dr. Nagyné Berke Mónika szolgáltatásvezető

Tanulást segítő termékek a segédeszközboltban

Ugyan még tart a nyári szünet, de hamarosan kezdődik az iskola, ahova sok-sok eszközt be kell szereznünk. Az MVGYOSZ segédeszközboltjában több olyan termék közül is választhatunk, amelyek hasznos segítséget adnak nekünk, látássérült embereknek a tanulás során.

Az MVGYOSZ segédeszközbolt kínálatának összeállítása során folyamatosan arra törekszünk, hogy minden olyan eszközt be lehessen szerezni, amelyek az élet valamennyi területén segítik a látássérült személyeket. A tanulás során is fontos, hogy rendelkezünk azokkal a segítő technológiákkal és eszközökkel, amelyekkel minél önállóbban tudunk tanulni, felkészülni az órákra. A segédeszközboltban többféle kézi és E-nagyító közül választhatunk, de Braille-kijelzőből is több típus megtalálható a kínálatban. Olyan termékeket ajánlok az önök figyelmébe, melyekről nem feltétlenül rendelkezik mindenki egyértelmű információval. Lehet, hogy már hallottunk az adott termékről, de azzal talán nem vagyunk tisztában, hogy az MVGYOSZ segédeszközboltjában is kapható.

- Abakusz: 4445 Ft

A golyós számológép segítségével látássérültként is elvégezheti az egyszerűbb matematikai műveleteket (összeadás, kivonás, szorzás, osztás).

- Geometriai szett, tapintható: 5315 Ft

Elengedhetetlen iskolai csomag a matematika órákhoz a vak diákok számára. A szett tartalmaz egy hosszú vonalzót, egy körzöt, egy szögmérőt és kétféle háromszögvonalzót.

- Gyengénlátóknak többféle füzet: 520 Ft

A termék kifejezetten gyengénlátó személyeknek lett kialakítva, vastagabb vonalak, nagyobb kockák, kontrasztos színek jellemzik a többféle füzetet és írólapot. (Számítan, író, kotta.)

- Könyvtámasz: 6600 Ft

A könyvtámasz segítségével a könyv, füzet megtámasztható, kiemelhető, ezért a használata során nem kell túlzottan a padhoz, asztalhoz hajolni.

- Rajztábla + vonalzókészlet: 6350 Ft

Egy speciális fólia ráhelyezésével látássérültként is megtapasztalhatjuk a rajzolás élményét. A fóliát rögzíteni tudjuk a táblán. Többféle vonalzó tartozik a szetthez.

- Rajzolófólia, A4-es: 545 Ft

Egy hagyományos tollal a fóliára rajzolhatunk, mely a nyomás hatására kidomborodik, így az tapinthatóvá válik. A csomag 10 darab fóliát tartalmaz.

- Számológép + óra, németül beszélő: 8115 Ft

Az eszköz az alapvető matematikai műveleteken felül (összeadás, kivonás, szorzás, osztás) óra és ébresztőóra funkcióval is rendelkezik. A számológéphez fülhallgatót is csatlakoztathatunk.

Vásárláshoz kérjen időpontot az MVGYOSZ elérhetőségei egyikén! Minden vásárlót szeretettel vár Baráth Bernadett és Balogh Tamás Budapesten a Thököly út 105. szám alatt a második emeleten. Az épület bejáratát hangjelzéssel láttuk el, melyet a közlekedési jelzőlámpákhoz is használt távirányítóval tudnak műköedésbe hozni.

dr. Nagyné Berke Mónika szolgáltatásvezető

Újból kapható termékek

Az MVGYOSZ segédeszközboltjában ismét kapható több olyan közkedvelt termék, amelyeket sok vásárlónk már nagyon várt.

Az elmúlt hónapokban egyre több vásárlónk érdeklődött telefonon, illetve e-mailben, hogy mikortól lehet kapni pingpong labdát, a pontíráshoz papírt, vagy akár magyarul beszélő személyi mérleget. Örömmel tájékoztatom önöket, hogy az MVGYOSZ segédeszközboltjában ismét megvásárolhatók az említett termékek, és szintén jó hír, hogy ezeket a tételeket most sokkal kedvezőbb áron sikerült beszereznünk.

Pingpong labda, csörgő, 2500 Ft

Ütő vak pingponghoz, 2160 Ft

Papír Braille-íráshoz, A4, 150 g, 250 db/csomag, 2387 Ft

Magyarul beszélő személyi mérleg, 5200 Ft

Kérjük, a vásárláshoz foglaljon időpontot!

dr. Nagyné Berke Mónika szolgáltatásvezető

Társas barangoló

Kapitány a fedélzeten 5. rész

A kaland számomra egy egyszerű kéréssel kezdődött, hogy megnéznék-e egy hajót a horvátországi Cres szigeten, amely földkerülésre készül, és ennek kapcsán segítsek leellenőrizni minden rádiós és navigációs eszközt. Az akkor 8 éves Balázs fiammal egy forró júliusi napon érkeztünk meg a megadott kikötőbe, ahol várt már ránk a hajó tulajdonosa, és a parti forróság elől gyorsan el is menekültünk, így alig fél órával az autó leparkolása után már egy védett öböl vizén, horgonyon jártuk körbe a hajót.

Gyönyörűre sikerült, mind kívül, mind belül erős, tartós, erőt és kényelmet sugárzó acéltestű vitorlás, a maga 15 méteres hosszával és 35 tonnás tömegével meggyőző módon tükrözte a tulajdonos elszántságát.

A hosszúra nyúlt hajóbemutatót követően egyrészt kíváncsiságból, másrészt a szakmai felkérés kapcsán tartottam egy gyors rádiótesztet, amiből aztán egy komolyabb rádiós bemutató kerekedett. Mivel a hajórádiók jellemzően alkalmasak a rádióamatőr üzemmódra is, így aktiváltam ezt és pillanatok alatt alakult ki a rövidhullámú sávban körülöttem egy nagyobb dzsumbuj. Alig fél óra alatt naplóztam harminc összeköttetést, amelybe jutott a magyar mellett lengyel, ír, cseh, német, román, angol, belga, holland, finn rádióamatőr is. A hajó kapitánya először csak hápogott, majd videót kapott elő, hogy rögzítse a számára ismeretlen jelenséget. Amikor lezártam a „tesztet”, még lettek volna érdeklődő rádiós partnerek, de nem akartam a saját hobbim céljára kisajátítani az alkalmat, hisz nem ezért jöttem. Mindenesetre ez a kis közjáték gyorsan meggyőzte a tulajdonost, hogy jó kezekbe került a munka. Az elmondása szerint, amióta a hajó elkészült, senki nem volt sem képes, sem pedig hajlandó, hogy bebizonyítsa számára, hogy ezek a drága pénzen vásárolt és beszerelt rádiós kütyük valóban hasznosak, hovatovább egyálta-

lán lehet e rajtuk keresztül ténylegesen kommunikálni, vagy ha kell segítséget hívni.

Egy hetet hajóztunk a környéken, eldugott kis öblökben töltöttük a napokat horgonyon, miközben az apróbb hibákat javítottam a rádiók, antennák, és navigációs eszközök tekintetében. Napkelte után horgásztunk a hajó fedélzetéről, így általában a reggeli sült hal volt, köszönhetően a szerencsénknek és Balázs kitartásának. Mindig arra vágytam, hogy a munkahelyem egy hajó legyen és a munkaruhám egy rövidnadrág és póló, ami itt teljesült egy időre, és ugyan a júliusi hőség megnehezítette a munkavégzést a hajóban, de a hűtőben mindig volt deresre hűtött sör, óránként csobbantunk egy kis felfrisülésre a tengerben, és a fedélzeten kifeszített árnyékoló alatt folyamatosan ment a hajós sztorik megosztása, a földkerülési tervezgetés és a rádiók, eszközök használatának oktatása. Ami azt illeti, egy egyszerű kis munkavégzésből egy hosszú barátság kerekedett, mely szerencsére még ma is tart.

Azzal indultunk haza, hogy a földkerülés első szakaszára kaptam egy fedélzeti instruktori felkérést, melynek során a hajósoknak meg kell tanítsam a rádiók helyes használatát és néhány nyílt tengeri navigációs praktikát.

Október közepén csatlakoztam a hajósokhoz Palma de Mallorca-n, és a tervek szerint egy hét alatt kellett elérnünk Gibraltárba. Szintén terv volt, hogy folyamatosan tréningezzem a csapatot a rádió használatára, az időjárás alapú útvonaltervezésre, illetve slusszpoénként a konyhai tevékenységekre.

Még a közös nyári hajózás során lebuktam, hogy otthonosan mozgok a hajókonyhában és örömmel készítek bármilyen alapanyagból valami finomságot. A földkerülő hajósok egyik legnagyobb hiányossága a főzési tudományokban való jártasság volt, ami valljuk be, hétköznapi értelemben a parton nem jelent gondot, de főtt étel nélkül több hétig a nyílt vízen nem olyan kellemes kilátás! Főztünk, ettünk finom dolgokat, közben társaim lelkesen, de amatőr módjára jegyzeteltek, így ebben a tekintetben kétségeim voltak, hogy sikeres lesz-e az útjuk, amit úgy fogalmaztam meg akkor, hogy a hajó erős, a legénység lelkes, így ha nem halnak éhen, akkor körbe fognak menni. Lezárandó ezt a témát, ugyan az útjuk első szakaszán műholdas telefonos segítséggel készült gulyásleves, de a kör végére már igazi kiművelt szakács lett a hajó tulajdonosából.

A nyílt tengeren az egyik legnagyobb kérdés, hogy milyen idő várható? A parton az internet, a helyi rádiók, televíziós csatornák dömpingjében ez egyszerű kérdés, de ha két-három napot hajóznak a nyílt vízen, akkor már csak az érzékszerveink, a tapasztalatunk és a tudásunk, illetve a rövidhullámú

rádióon szerzett időjárásinformációk tudnak segíteni minket. Ezen a hajón telepítettem egy speciális modemet, amely a rádióon keresztül négy óránként automatikusan lekérdezte a hajó aktuális földrajzi helyzetére, és a haladási irányára vonatkozó előrejelzést. Ezeknek az SMS szerű, rövid szöveges időjárásüzeneteknek speciális nyelvezete van, melyet meg kell tanulni, hogy értelmezni tudjuk azokat.

A fedélzeti tréning egyik fele abból állt, hogy lekértük az üzenetet, majd közösen értelmeztük azt. Ezt követően az időjárást és az áramlásokat is figyelembe véve meghatároztuk, hogy milyen irányt tartunk, ehhez milyen vitorlázótechnikát alkalmazunk. Mivel mindezt négyórás rendszerességgel végeztük, normál esetben semmilyen váratlan veszélyre nem számíthattunk. Persze a tenger időnként megráfálja a hajóst, ahogy az velünk is megesett.

Az egyik délután arra lettünk figyelmesek, hogy a nyugat felé haladó hajónktól balra a távolban elkezd egy homályos barnásszürke felhő kialakulni a horizonton. Később a napot is elhomályosította egy barnásszürke párás gomolygás, amelyet korábban soha nem tapasztaltunk, és amelynek a folyamatos időjárás-előrejelzéseket elemezve kezdetben semmilyen okát nem láttuk, ám egy idő után felismertük, hogy púder finomságú szaharai homokkal van telítve a levegő. Miután felismertük, hogy mivel állunk szemben, bele is nyugodtunk és elkönnyveltük, hogy a homokos fedélzetet majd le kell mosni, ha kiértünk ebből a felhőből. A szaharai homokkal érkezett egy halom apró csípős légy is a fedélzetre, ez már kevésbé volt kellemes, folyamatosan csapkodtuk őket, majd egy csapat kismadár vert tanyát a fedélzeten, átmeneti pihenőhely gyanánt. Mindösszesen úgy éreztük magunkat, mintha a Marson hajóznánk egy homokos tengeren.

Az éjszakát a szokásos őrségbeosztással kezdtük el, mivel három képesítéssel rendelkező hajós volt a fedélzeten, elosztottuk az éjszakai órákat hárunk közt. Az enyém lett a középső időszak, így viszonylag hamar lefeküdtem, hogy kipihenjem magamat a szolgálatom idejére. Alig pár órát aludtam, amikor megéreztem, hogy a hajó szokatlanul billeg. Gondoltam felkelek és kinézek, hogy mi a helyzet, így meglepődve szembesültem vele, hogy kint viharos szél tombol és két, három méteres hullámokon bukdácsolunk. Ennek semmi nyoma nem volt az előrejelzésekben. Hajóstársam megörült, hogy jövök és leváltom, így bár eredetileg nem ezt terveztem és valóban alhattam volna még, de gyorsan felvettem a viharruhámat és leváltottam. Mire értelmeztem a navigációs térképen a helyzetünket és a hajó körüli időjárást, addigra társam mögött be is csukódott az ajtó, így értetlenül konstatáltam, hogy épp egy fene nagy viharba rongyolunk bele, és a hajó a spanyolorszá-

gi felségvizekhez tartozó almeriai forgalomelválasztási zóna közepén hanykolódik, jó 50 mérfölddel letérve a tervezett nyomvonalról.

A forgalomirányítási zónákat azokon a tengersizakaszokon jelölik ki, ahol a hajóforgalom sűrű, és a biztonságos közlekedés érdekében egyirányúsítanak bizonyos sávokat. Ezeket a kishajóknak lehetőség szerint el kell kerülniük, mivel a nagy utasszállítók, konténerszállítók, tankerek nem tudnak gyorsan irányt változtatni, így ezeken a területeken a biztonságos áthaladásuk érdekében elsőbbséget élveznek. Na egy ilyen elválasztósáv közepébe sikerült behajóznunk, és a Gibraltári-szoros felől, illetve felé haladó hajóforgalom északról és délről elzárta az utunkat, míg a vihar nyugat felől korbácsoló hullámai egyre nehezebbé tették a haladásunkat. Kisvártatva felébredt a hajó tulajdonosa is, kidugta a fejét a kabinablakon és hamar ki is ment az álom a szeméből, amikor megértette a helyzetünkről adott beszámolómat. Azzal konstatálta, hogy „ezt megszívtuk”, majd javaslatomra főzött egy jó adag kávé kétünknek, mindketten tudtuk, hogy ez hosszú éjszaka lesz.

A folyamatos hajóforgalom közt nem találtam rést, így egy 400 méteres szakaszon ingáztam fel és alá, mindezt vaksötétben, szakadó esőben, egy idő után 8-10 méteres hullámszágban. A hajóban brutális rendetlenség keletkezett, minden leesett, kidőlt, kiborult, beleértve a kabinokban az ágyak matracait, felszereléseket, de ugyanígy a konyha edényei, az el nem zárt fűszeres, téstás, lisztes dobozok, vagy a navigációs asztról a térképek, tájoló, távcső, ceruza, hajónapló, ... szóval kaotikus állapotok keletkeztek rövid idő alatt. Péter barátom, akit egy kellemes hajókázásra hívtam, erre ébredt, így kétségbeesve jött fel a fedélzetre, hogy mi történt, majd konstatálva hogy mi a helyzet, fejét a fedélzeti asztróra letámasztva küzdött a hirtelen fellépő tengeri betegségével. Egy idő után, a folyamatosan a fedélzeten átrohanó hullámok hatására beázott az egyik elektromos vezérlőpanel, így a tulajdonos elkezdett javítani – mint később kiderült – egy fals motorhibát, mondván, ha kell a motor a meneküléshez, akkor nem fogunk ráérni javítani.

Végül 13 órát küzdöttünk ketten az elemekkel, míg sikerült két tanker között kislisszannom a veszélyeztetett zónából, így az a további három óra viharhajózás – immár világosban – már meg sem kottyant, míg elértünk egy apró öblöt a spanyol partoknál. A hajó romokban hevert, mi egész rúd szalámit harapdáltunk a fedélzeten félholttan, de a hajó és a legénység is túlélte a váratlan marokkói homokvihart.

Két nap alatt raktunk rendbe mindent, addigra szedtük rendbe magunkat és a fedélzetet, de ezzel el is veszítettünk két napot, így lehetetlennek tűnt,

hogy időben érkezzünk Gibraltárba, ahonnan a hazautat terveztük, előre lefoglalt repülőjeggyel. Megoldásként másnap áthajóztunk Almériába, egy kedves spanyol kisvárosba, ahonnan bérelt autóval koppra elértük a gibraltári járatot, ami hazahozott kettőnket.

A marokkói vihar utóéletékeként, már itthon kaptuk a hírt, hogy a hajó tulajdonosa Gibraltárban kórházba került. A homokviharral érkező afrikai legyek csípésének hatására komoly fertőzést kapott, amelynek a kezelése két hetet vett igénybe a jól felszerelt angol katonai kórházban.

Alig kezdődött el a földkerülés, és máris mennyi kaland, mennyi emlék ... és ez az út három évig tartott!

A hajó a tulajdonosával visszatért Horvátországba 2015 decemberében, és azóta is tervezik a második kört!

Lewis Simon Tóth: Summer 1979 2. rész

Manyi szülei és bátyja, Sanyi, a Sanyikával, 27 éves fiával már dél óta vártak bennünket.

Szerencsére Mamáék szobáját a levélben elküldött számlamásolat felmutatására kiadták, és be is költöztek a tágas, erkélyes, tengerpart felé néző első emeleti lakosztályba. Eszter is ott aludt opatijai tartózkodásunk alatt. Nagymamáék dédelgették őt.

Mama és Papa mit sem változtak az elmúlt 5 év alatt, mióta nálunk voltak látogatóban, Amerikában. A két Sanyit még nem láttam, de rövid idő alatt barátok lettünk. Nagy volt az öröm az ajándékokkal, és csak az volt a szomorúság, hogy Sanyi felesége nem kapta meg az útlevelet a magyar hatóságoktól és otthon kellett maradnia.

Nem utazási beszámolóba való téma a családi boldogság leírása a viszontlátás és együttlét alkalmával, sem az a tény, hogy jómagam is kitűnően éreztem magam velük a következő napokban. Talán csak annyit ezekről a családi dolgokról, hogy olyan napokat éltünk át a tengerparton, amit sohasem feledünk el.

Mamáék csomagjaiból előkerültek a levélben megrendelt rétesek és más sütemények, magyar kolbászok, pálinkák és egyéb földi jók, és nekiláttunk a falatozásnak, mint akik napok óta nem ettek.

Az első órákban feltűnt, hogy az üdülők fehérbőrűek voltak, napbarnított embert alig láttunk. Megtudtuk, hogy egy kéthetes esős időszak végére

érkeztünk oda. De a nap már melegen sütött, és barátságos, meleg, napos időnk volt egész ottlétünk alatt.

Opatija, a régi Abbázia 130 éves turista tradíciókkal rendelkező városka a Kvarner öbölben. Az Ucka 1800 méteres szirtjeinek lábánál élvezi a hegység védelmében sajátosan kialakult enyhe éghajlatot. Egész évben működő klimatikus üdülőhely, zöld parkok közt, festői tengerparton.

A kristálytiszta Adria köves-sziklás partú. Jól felszerelt beachek, sportlehetőségek, kulturális és művészeti rendezvények, nightclubok és szórakozóhelyek várják az üdülőket. A mozikban főleg amerikai filmek futottak, akkor éppen James Bond és Bruce Lee öreg filmjeit hirdették. A város maga egy nemzetközi kavargás, zsúfolt a gépkocsiktól. A rendszámok után ítélve főleg kelet-európaiak látogatják, a nyugatiak közül főleg olaszok. A tenger náluk is hideg, és az élelem fele annyiba kerül mint Olaszországban. A számtalan étteremben nyugati pénzzel meglepően olcsón lehet étkezni. A Jugoszláv ételek kitűnőek, nagy fantáziával vannak ötvözve a felvidék és az alföld ízei a tenger kiváló „gyümölcsei”-vel. Jó sört főznek és jó boraik vannak, ez utóbbiakat már New Yorkból ismertük. Volt hát mit élvezni gasztrológiai értelemben is. Meg is tettünk mindent, hogy ismereteinket ezen a téren is növeljük. Kipróbáltuk a húsételeket, a zöldségféléket és a halat.

A tengervíz hideg volt ugyan, de melegebb mint az óceán New Yorknál. A városi strandon töltöttük a nap jórészét bérelt nyugágyakon lustálkodva a homok felett és lubickolva a cápahálókkal körülvett öböl vizében. Eszter és Sanyi nagyokat csúszkáltak az óriási csúszdáról a vízbe. Fotókat csináltunk a családról, a városról és minden érdekességről, és hangos filmet is forgattam.

Milyen érdekes is a véletlen? Guszti húga, Györgyi, a férj, Feri és kislányuk, Gabi is Opatijában nyaraltak az idő alatt egy IBUSZ társasutazással, és éppen abban a szállóban laktak, ahol a két Sanyi. Közösen jártunk étkezni, és zenés vendéglőkben éjszakába nyúló esti vidám sörözgetéseket rendeztünk. Témáink kifogyhatatlanok, de időnk kevés volt, és milyen furcsa is az ember: fáradságot nem éreztünk. Úgy látszik csak a robotba és reménytelenségbe fáradunk bele, a szórakozásba, édes semmittevésbe soha.

Egy munka várt rám: az új Renault-ot kellett elvinnem első szervizre, olaj és sebességváltó folyadék cserére Rijekába. A jugoszláv állami vállalatnál csigalassúsággal ment a munka, és a félórát igénylő műveletre a kocsit egész napra ott kellett hagyni. Volt időnk bőven Sanyikával körülnézni a kikötőben és a városban. És mit gondolsz barátom, hová is vezet egy magyar útja elsőnek egy külföldi városban? Eltaláltad. Az áruházakba látogattunk

azonnal. Papa számára rövidhullámsávós rádiót vásároltam, amivel nagyon boldog volt, Sanyika szép cipőt és nadrágot vett magának. Rijeka (a volt magyar Fiume), Jugoszlávia legnagyobb tengeri kikötője, közlekedési csomópont, olajfinomító, hajóépítő és javító iparral. Festői óvárosa a reneszánsz óta épül. Sajnos egy részét bontani és újjáépíteni kezdték semmitmondó modern stílusban.

Az egyik reggelen a Postojnai cseppkőbarlanghoz indultunk, amely mintegy 45 km-re esik az Adria partjától. A Postonska Jama 13 km hosszú járataival Európa legnagyobb barlangja. 1818 óta több mint 15 millió látogatója volt. A másfélórás túra jórészt apró villanyvasúton tettük meg, óriási termekben, folyosókon keresztül, sztalagtitok, sztalagmitok, színpompás kődrapériák közt a földalatti csend világában. Mindezek művészi módon megvilágítva. Nekem, mint régi barlangásznak gyönyörűséget jelentett a túra, de az egész család élvezte a látnivalókat. Aztán a Hotel Jama híres teraszán fogyasztottuk el Jugoszláv Tál nevű fenséges ebédünket tájjellegű borok kíséretében.

Visszatérve Opatijába ismét strandolni ment a társaság, én pedig filmezni indultam a parti sétány nyüzsgő látnivalói közé. Portrérajzolók és -festők, díszárú készítőik és árusok standjai jó fotótémákat adtak, és a késődelutáni alacsony napállás vörösre festette az öböl vizét. A tengerparti park szép pálmái, a zöld pázsit a tarka virágokkal, a fürdőzők és halászcsónakok, a múlt századból ottfelajtott öreg fürdőház, háttérben a még jól látszó Rijeka a modern parti épületeivel mozgófilmre kíváncsok. Most, mikor a kész anyagból az úti filmet készítem, örömmel látom, hogy milyen kitűnő képeket sikerült megörökítenem.

Az öröm és pihenés napjai gyorsan telnek sajnos, és megérkezett az a szombati nap, amikor búcsúzni és elválni kellett. A rokonok haza, Budapestre készültek autójukkal, és mi nyugatnak vettük utunkat.

Még fel sem száradtak a búcsúkönnyek és máris elértük az olasz határt, amin percek alatt túl is voltunk. Alig váltottuk vissza maradék dinárjainkat, azt kellett hallanunk, hogy Trieszt környékén sehol sem lehet üzemanyagot kapni. Mi tele voltunk kedvezményes olasz kuponokkal, de a kocsi tankja majdnem üres volt. Pár nappal azelőtt emelték fel a jugoszláv benzinárakat, a szuper literjeiért most már 13,50 dinárt kérve. A jugoszláv határvidék lakossága kihasználva a turistáknak nyújtott olasz olcsó üzemanyagárakat, átátlátogatva Itáliába feltöltötte a kocsikat, és a szokatlanul megnőtt igény miatt az olasz határ menti töltőállomások kiapadtak és be is zárták azokat a hétvégére. Mit volt mit tenni, ráfizetéssel visszaváltottunk némi lírát dinárra és

beálltunk a kilométer hosszúságú jugoszláv irányú határforgalomba, visszadöcögtünk az első töltőállomásig és feltankoltunk a méregdrága benzinnél. Szerencsére eredetileg olyan jugoszláv vízumokat kértünk, amelyek feljogosítottak bennünket többszöri határátlépésekre is. Elvesztve jó másfélórát, végleg Velence felé indultunk. Mestrében, Velence mellett találtunk szállást és másnap autóbusszal utaztunk a gondolák városába, hogy átéljük mindazt a szépséget és jót, amiben tavaly ott részünk volt. De a várva várt csodák másképpen festettek most.

Párás, fullasztóan meleg vasárnap volt. Az üzletek zárva tartottak, a hőmpölygő turistasereg is megcsappant, és hiányzott a Viziváros zsibongó izgalmassága. Motoscafóval végighajóztunk a Canal Grandén, sétáltunk a Piazza San Marcon, söröztünk a Ponte Rialtonál. Búcsúként elmentünk a Santa Maria Della Salute templomhoz, mert azt tavaly nem sikerült látnunk. Most is zárva találtuk és órákat üldögéltünk a lépcsőkön, mire végül kinyitották a kapukat a szieszta után.

Hétfőn kényelmesen elindultunk Verona felé, ahol pár óránk volt csak a lát-nivalókra. A folyóra épült vár, a jól konzervált római kori körszínház, a romantikus belváros a piaccal és a parányi udvar Júlia erkélyével érdekes és vonzó volt. Sajnálni kezdtük, hogy elfecséreltük a tegnapi napot Velencére. Itt kellett volna töltenünk mindkét éjszakát.

Egy-egy tekercs mozgó és állóképet lőttem el a városra, mielőtt ismét beszálltunk volna a Le Car-ba. Milánót ismét elkerültük. A Dómot megnéztük volna, de nem akartunk a nagy iparvárosban bolyongani és felpakolt kocsinakat őrizetlenül hagyni az utcán.

Lago di Como felé igyekeztünk. A tó oldalába vágott serpentineken sohasem akar végződni a kanyargás és a hajtúkanyarokban látomásszerűen, nagysebességgel felbukkanó, szembejövő autók alaposan próbára tették idegeinket. Meg-meg álltunk fotózni és végül elértük Bellagiót és a két tóág találkozásának lenyűgöző panorámáját. Itt akartunk szállást kapni, de sokallva a 100 dollárt, amit a szobáért egy éjszakára kértek, továbbhajtottunk azzal az elhatározással, hogy inkább a francia tengerparton töltenek több időt.

Lecco előtt mégis találtunk egy bájos kis motelt a tóparton, majdnem szemben a túloldali Mandello del Larióval és ott maradtunk két éjszakára. Szép szobánk a tóra nézett, és a víz tükrében fürdő esti fények, a másnapi strandolás, a környék végtelen csendessége, az olaszos Lecco városka meglátogatása békés pihenést jelentettek. Izmaink, idegeink ellazultak, kipihentük magunkat és készek voltunk egy újabb változásra.

Szerdán ismét a kitűnő olasz autópályán jártunk és Milánót elhagyva délnyugatnak tartottunk. A kis Renault kinőtte gyermekkorát, túl volt az első 2500 kilométeren, s mivel szeretek gyorsan hajtani, kezdtem megnyergelni alaposan. De hiába vezettem 140-el, a hihetetlen mennyiségben nyüzsgő Mercédések, és sportkocsik rakétaként húztak el mellettünk most is.

Genovánál elvesztve az autópályát, a város csúf részeiben bolyongtunk félórácskát, mire visszataláltunk a helyes útra. Érthetőbb jelzésekhez vagyunk szokva itt Amerikában.

A tengerpart feletti olasz-francia autóút műszaki költemény. Az egymást követő százméteres viaduktok és neonfényes alagutak Genovától Cannesig húzódnak. A napfény és a művilágítás gyors változása kifárasztja a vezetőt, akinek nincs ideje pillantást sem vetni a magasságból a mély völgyekben fekvő városkákra, vagy a tengerpartra a nagy száguldásban. Csak az utasok élvezik a tájat órákon át.

San Remonál elhagytuk az autópályát és leereszkedtünk a szerpentinre a tenger felé, hogy megnézzük a dalfesztiválok városát. Tengerparti vendéglőben láttunk neki a kagylókból, rákokból és halételekből álló tálaknak. Az étterem közepén pálmakert állt szökőkúttal, vízesésekkel és óriási medencével. Az akváriumban angolnák és más halak, nagy rákok várnak a vendégre, aki kiválasztja és hálóval kihalássza őket. A többi aztán a szakácsok dolga. A pompás ebéd után a pincér egy meglehetősen szolid számlát hozott.

Aztán nem sokkal később megérkeztünk a francia határra és Nice-be (Nizza).

Kedves barátom, ha volt szerencséd látni és élvezni a francia tengerpart földi paradicsomát, nem szükséges elolvasnod a következő sorokat. Tudok-e élénkebb színeket festeni tapasztalataidnál? Nem valószínű. Ha még nem jártál volna ott, hadd kalauzoljalak el. A tenger mellett közvetlenül emelkedő hegység védelmében sajátos klimatikus csoda eredményei a pálmák, örökzöld változatos növényzet és a csodálatos virágok. A főleg köves parton a hirtelenül mélyülő tenger meleg, akár Floridában. A kb. 300 km hosszúságú part egy hatalmas, csaknem összefüggő strand. Kisebb, nagyobb városok fekszenek a tengeröblökben felfűzve, mint gyöngyszemek a füzéren pompás sétányokkal, ligetes parkokkal és luxus szállodasorokkal. Százezernyi üdülő imádja a napot és a tengert a beacheken, homokkal feltöltött strandokon tarka napernyők alatt, nyugágyakon, a vízben, a gyors surf-vitorlásokon, csónakokban és motorosokon, yachtokban és a homokra épített büfék mellett. Akárcsak Floridában. De talán mégsem. Mert ahogy közeledünk a strandolókhöz, látjuk, hogy a nők nagy része top-

less, azaz nem visel melltartót napozáshoz és fürdéshez. Hosszú évek óta szokás ez az egész francia tengerparton. Mi, akik még nem jártunk ott, csodálkozunk ezen, de mindenki más természetesen viselkedik. Olvastam erről még Amerikában, de most, mikor a közepén vagyok ennek az erotikus, félmeztelen kavargásnak, nem győzöm a fejemet kapkodni jobbra, balra. Órákat sétálok a felvevőgéppemmel és a fényképezővel, de ezzel senki sem törődik. Főleg a francia nők vetkőznek le, legtöbbjük karcsú, jó alakú. Az Amerikából, olasz tengerpartokról ismert kövérség, elhízottság hiányzik. Pompás látvány.

Nice-ben a Riviéra fővárosában akartunk lakni. Ott mindenki megtalálja a pénztárcájának megfelelő motelt vagy hotelszobát. A város nyugati szélén, a repülőtérnél béreltünk egy erkélyes lakást két hálószobával, konyhafülkével, jégszekrényel és fürdőszobával a Motel Minaretben, 50 méterre a tengertől, a parti szállósorok vonalában. Napi 40 dollárért laktunk, olcsóbban mint Párizsban vagy Opatijában és a legjobb, legkényelmesebb szállásunk volt.

A közelben tucatnyi jó vendéglő, élelmiszerüzlet és pékség volt.

Az idei nyár a legmelegebb az utóbbi 10 nyár közül, mondják a helybeliek. De nincs párás, kibírhatatlan forróság. A nyári időszámítás miatt este 9 órakor nyugszik le a nap. Egésznap, késő estig fürdünk, napozunk, élvezzük a francia ételeket és borokat. Sétálunk a városi parkokban, tengerparti sétányon, gyönyörködünk a szikrázóan fehér város festői fekvésében és az öblöt ölelő hegyek sziklakertes látványában, a hotelsorok lüktető, nyüzsgő, nemzetközi kavargásában és a forgalomban. Opatija, sőt San Remo is szegényesnek tűnik Nice mellett. Mindezek ellenére nem érezzük a zsúfoltság fullasztó hatását.

Van itt hely, levegő elég.

Az egyik nap reggelén átmentünk Monacóba autóval. Monte Carlóban meglátogattuk a Hercegi Palotát, végignéztük és lefilmeztük az őrségváltást, fotókat készítettünk a város panorámájáról, megkerestük a híres, öreg Casinót és kikötőt. Fürödni mentünk a kikötőben lévő tengervízzel töltött óriási strandra. Egy másik nap délutánján Cannesba autóztunk. Ez a város még Nicenél is szebb. Felhasználva az öböl fenséges fekvését egy lenyűgöző látványú várost építettek. Szemképráztató délutánt töltöttünk el. Még véget sem ért a vakációnk, de máris tervezgetjük a következőt. Legközelebbi európai utunkon 5 napot Cannes-ban fogunk eltölteni és 5 napot Niceben. De az álmokból vissza kellett térni a valósághoz és a jövőből a mához. Megszámolva pénzünket, rá kellett döbbennünk, hogy bajosan lesz az elegendő a hátralévő 11 napra.

Náluk jártunk

A szőnyegszövés mindenkié – Interjú Sárándi Gabriella oktatóval

A programok folytatódnak a Móra Községi Térben. A Vakok és Gyengénlátók Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Egyesülete csütörtök délelőttönként szövőszakkörre várja tagjait a Móra Községi Térben (Szolnok, Móra Ferenc utca 15.).

A szakkört Sárándi Gabriella vezeti, akinek hetedikes kora óta szenvedélye a szövés. Családjában több kézműiparos is volt, cipészek, asztalosok, így az alkotás örömét is volt honnan meglátnia. Gabi Szolnokon több helyen is tart szőnyegszövő foglalkozást, és nagy örömmel jár az egyesülethez oktatni.



A program ingyenes és a SzolnOK - Helyi akciócsoport támogatásával valósul meg. (A pályázat kódja: TOP-7.1.1-16-H-ESZA-2019-00614). A szövőszakkörrel és az ahhoz vezető útról Sárándi Gabriella beszélt.

Zana Anita: Hogyan talált rád az egyesület?

Sárándi Gabriella: A Vakok és Gyengénlátók Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Egyesülete keresett meg. Nagyon örültem a felkérésnek, és a kezdetektől tudtam, hogy a szövés pont egy olyan tevékenység, amely a látás-sérültek számára is menni fog, mivel mesterem a budapesti Vakok Intézetében tanít szövést a látásfogyatékos diákoknak.

Z. A.: Milyen volt az első találkozásod a szőni vágyó egyesületi tagokkal?

S. G.: Abszolút pozitív. Már az első alkalommal jöttek olyanok, akik korábban már szőttek, illetve olyanok, akik már más szakkörön jártak itt, a Móra Községi Térben. Mindenki motivált, ami számomra, szakkörvezetőként nagy öröm.

Z. A.: Milyen anyagokkal dolgoztok?

S. G.: Pólófonallal dolgozunk. Ezzel az anyaggal viszonylag gyorsan lehet haladni, és szép dolgok készíthetők belőle. Egy-egy alkalommal, akár 20-30 centit is lehet haladni. A program résztvevői is szeretik.

Z. A.: Oktatóként mit tartasz a legfontosabbnak?

S. G.: Mindenképpen fontosnak tartom, hogy a tanítványaimnak legyenek elképzelései, konkrét céljai, valamint azt, hogy tudják, mit akarnak kihozni az anyagból. Ehhez igyekszem minden segítséget megadni számukra gyakorlati és elméleti szinten is. Amikor ők alkotnak, az olyan, mintha én is alkotnék.

Z. A.: Az egyesülettel tervezel-e más együttműködést?

S. G.: Örömmel veszek minden felkérést. Ha lesz rá lehetőség a jövőben, a Móra Községi Térben más népi mesterség rejtelmébe is szívesen beavatnám az érdeklődőket.

Z. A.: Már lassan 25 éve foglalkozol szövással. Mi a nagy álmod ezzel kapcsolatban?

S. G.: Nagyon szeretem a munkámat. Nagy vágyam, hogy egyszer a szövés váljon a főtevékenységemmé, hogy ebből tudjak megélni! Szeretnék az alkotás örömeért szőni.



Zana Anita JNSZMVAKOK

Találkozások az egészség jegyében

Együttműködési megállapodást kötött a Vakok és Gyengénlátók Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Egyesülete a megyei kormányhivatallal, miszerint egészségfejlesztési, egészségmegőrző tevékenységgel segítik az egyesület munkáját.

A jó kapcsolat eredményeként a tavaszi járványidőszakban alapvetőnek gondolt, mégis a védekezést nagyban segítő megelőzési módokról esett szó. Például a helyes kézmosásról, valamint más fontos, a vírus elleni védekezést segítő információkról állítottak össze tájékoztató kiadványt. Ezek az információk a vakok és gyengénlátók számára olvasható formában kerültek fel a

Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Kormányhivatal Facebook-oldalára, ezzel is elősegítve a megelőzést, az esélyegyenlőséget.

Az első személyes klubfoglalkozásra, előadásra július 7-én került sor az egyesület által fenntartott Móra Közösségi Térben Szolnokon, ahol az egészséges életmódra nevelés témakörében a helyes táplálkozásról tartott előadást a Népegészségügyi Főosztály egészségnevelője, Bordásné Ignác Ildikó. A napi téma az egészséges táplálkozás, energiaegyensúly, valamint az élelmiszerekben megtalálható, bizonyos értelemben mumusnak számító E-számok voltak. A legnagyobb érdeklődésre e témakör tartott számot.

A klubfoglalkozáson zárásként véroxigénszint-mérés is zajlott az érdeklődő tagok részére. Egy-két kivételtől eltekintve az eredmények megfelelőek voltak.

A jövőben várhatóan az egészséges életmód témakörében folytatódik a program.

A díjmentes programon előzetes regisztrációt követően lehet részt venni.

Zana Anita JNSZMVAKOK

Újabb sikeres projektet zártunk – Nem látunk akadályt

A Vakok és Gyengénlátók Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Egyesülete a Nemzeti Fogymatékosságügyi- és Szociálpolitikai Központ Közhasznú Nonprofit Kft. és az Emberi Erőforrások Minisztériuma támogatásával FOF2019/7 kódszámon „Nem látunk akadályt” címmel szabadidős- és sportprogramot valósított meg 2019. szeptembertől 2020. augusztusig.

Programunk során integrált eseményeket szerveztünk együttműködő partnerszervezetek, látássérült és ép látású személyek bevonásával.

Projektünk programelemei: 1db nyitó rendezvény gyógytorna foglalkozással, 25 db gyógytorna foglalkozás, 25 db Etkajóga foglalkozás, 4 db teke sportnap, 6 db természetjáró gyalogtúra, 4 db jégkorcsolya foglalkozás, 2 db tandemkerékpár túra, 2 db bobozás, 2 db falmászás, 1db egészséges életmód hétvége. Célunk e mozgásformák megismertetésével a rendszeres mozgás igényének kialakítása volt, mely által a résztvevők közelebb kerülnek az egészséges életmódhoz. A programokon összesen több mint 900 fő résztvevőt regisztráltunk, ezen belül a látássérült személyek aránya 65 százalék.

Ezúton is köszönjük a Nemzeti Fogymatékosságügyi- és Szociálpolitikai Központ Közhasznú Nonprofit Kft. és az Emberi Erőforrások Minisztériuma projektünkhöz nyújtott támogatását.

Barnóczki Gábor elnök

Kövessen bennünket a közösségi portálokon is:



IMPRESSZUM

A folyóirat neve: **Vakok Világa**

Kiadó: **Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetsége**

Kiadó székhelye: **1146 Budapest, Thököly út 105..**

Felelős kiadó: **dr. Nagy Sándor, MVGYOSZ elnöke**

Felelős szerkesztő: **Sztakó Krisztina**

Tervezőszerkesztő: **Sebesi Éva**

Kapcsolat: **e-mail: vakokvilaga@mvgyosz.hu • www.mvgyosz.hu**

Adományszámla: **16200106-11512718 Adószám: 19002464-2-42**

Telefon: **+36 (1) 384-8440**

Posta: **MVGYOSZ 1406 Budapest, Pf.: 44.**

Készült: **PrintPix Nyomda és Grafikai Stúdió**

Az újság előfizethető a kiadónál és az MVGYOSZ tagegyesületeinél.

ISSN 0209-6765

Előfizetési díj 1 évre (12 lapszám): **4620 Ft.**